

EUGLENA

het driemaandelijks magazine van JNM

België/Belgique
P.B.
Gent x
3/7037

4

P.602287

Nationaal tijdschrift van JNM,
Kraagbond voor Natuur en Milieu (VZ)
Afgiftekantoor GENT X, ISSN 0513-4891
V.U.: Nik Meeusen,
Kortrijksepoortstraat 192 B-9000 Gent
Jaargang 32 n°4

JNM

WAT IS JNM?

JNM is een landelijk georganiseerde organisatie voor en door jongeren van 7 t.e.m. 26 jaar. Onze doelstellingen zijn het kennismaken met alles wat leeft en bloeit en het werken aan een natuur-en mensvriendelijke omgeving. Dit gebeurt in talrijke afdelingen en werkgroepen, op excursies, kampen, acties,...

Het nationaal bondssecretariaat is gevestigd in de Kortrijksepoortstraat 192, 9000 Gent
tel 09/223 47 81
Elke werkdag open van 10u00 tot 12u30 en van 13u30 tot 17u00.

HOE LID WORDEN?

Om lid te worden surf je naar www.jnm.be/lidworden en vul je het online inschrijvingsformulier in. Je krijgt dan verdere betalingsinstructies per mail.

BEN JE REEDS LID? - Hoe je lidgeld vernieuwen

Sinds de zomer van 2012 gebeurt de lidgeldhernieuwing bij JNM automatisch. Je surft ingelogd naar jnm.be/lidgeldhernieuwen en ons systeem loodst je door de verschillende stappen van je lidgeldhernieuwing. Eens je lidgeld verwerkt is, krijg je van ons een bevestigingsmailtje.

Je kan ook een domiciliëeringsaanvraag indienen. Hiervoor vind je het aanvraagformulier op www.jnm.be/domiciliering. Dit vul je in en stuur je op naar het bondssecretariaat. Je lidgeld zal elk jaar twee weken nadat we je via brief gewaarschuwd hebben van je rekening gevorderd worden. Wie zich domicilieert krijgt een leuk extraatje: een écht JNM-cadeau.

Is je buur, neef, vriend, lief, broer, zus, klasgenoot...nog geen lid van de JNM? Laat ze kennismaken met JNM: het eerste werkjaar dat je lid bent, betaal je amper 5 euro!!!

Alle vraagjes ivm lidgeld kan je richten aan onze ledenadministratie via info@jnm.be of 09/223.47.81

Foto voorpagina: Warre Schauvliege

Met steun van de
Vlaamse overheid

Lidgelden voor het werkjaar September 2012 – Augustus 2013

- 5 EUR introductielid: voor iedereen in het eerste jaar dat je lid bent.
- 18 EUR voor piep-, ini- & gewone leden: geboren in de jaren 1987 tot en met 2005.
- 11,5 EUR voor bijleden: geboren in de jaren 1987 tot en met 2005 EN jouw broer/zus is ook lid (en betaalde 18 EUR).
- 18 EUR voor steunleden: geboren in 1986 of vroeger
- 36 EUR voor instellingen, bibliotheken, scholen
- Vanaf volgend werkjaar (2013-2014) betaalt elk gezinslid hetzelfde bedrag, geen breinbrekende berekeningen meer!

voor woord

Liefste voorwoordlezer der euglena,

Laat mij enkele dromerige verzuchtingen toe over de JNM. Bij het schrijven van dit voorwoordje komt het einde van het jaar stilaan in zicht. De inspanningen van de vele vrijwilligers beginnen zich uit te kristalliseren in geweldige kampen, een congres om u tegen te zeggen, een stijging in het ledenaantal en 8 JNM maanden waar we met trots en voldoening op kunnen terugkijken.

Tijdens die 8 maand van intensieve samenwerking met een fantastische HB, RVB en personeelsploeg, van weekendjes en cursussen met lieve en intrigerende mensen, van boeiende gesprekken en gezellige avonden is JNM meer dan ooit tevoren een ware passie geworden voor mij. Ik begin zelfs de wekelijkse overlegjes, de vele avondlijke vergaderingen en de stroom aan mails te missen als ik ze een week verwaarloos.

Bedankt JNM en JNMers om zo geweldig te zijn!

Aan elk lied komt echter een einde...

De kampenzomer, het afsluitend vuurwerk van het JNM-jaar, komt met rasse schreden dichterbij. En zo ook het congres alwaar de ontbinding van het huidige HB en RVB zal plaatsvinden...

...maar na elk einde kan weer een nieuw lied beginnen!

En ook dit jaar zijn zowel afdelingen als ploegen als de RVB weer druk bezig om de bezetting van het orkest voor volgend jaar te vervullen. Het lied van volgend jaar zal ongetwijfeld anders klinken dan dat van het voorbije jaar, hoe kan het ook anders. Maar laten we ernaar streven om het even mooi te laten klinken, en er in elk geval even veel van te genieten als we dit jaar konden doen.

Misschien ben jij één van de mensen die mee

het JNM-orkest bezet, hetzij in de afdeling of in nationaal? Of misschien ben je nog aan het twijfelen over je plaatsje in het concert, bespeel je de secretaristrom of liever de redactietrom? Of ben je een luisteraar en speel je zelf (nog) niet mee in het orkest? Hopelijk kom jij (en) je orkest mee stemmen op het congres van 24 tot 28 juli! We kijken er al naar uit om samen met jullie 5 zalig zomerse JNM-dagen door te brengen. Oh trouwens, alle afdelingsbestuurders die een volledig congres aanwezig zijn krijgen een gratis ijsje. En de afdeling met procentueel het meest aanwezige gewone leden krijgt die dag een exclusieve hangmat ter beschikking!!

Go for it!

Bram de hobo-vo

JEUGD

6

een dag in het spoor van
Yannick Delvaux

8

Afdeling Akerland op de rooster

9

Ver van het bed?

10

Vervolgverhaal

12

Hij en zijn lijk

14

HET CONGRES in Fruitstreek

BEHEER

Natuurbeheer in afdelingen

22

MILIEU

Ook de OESO verbreedt niet
graag

23

JNM laat er geen MOS over
groeien

24

Hoe zou het nog zijn met...
Jelle Delanoeije

26

een dag in het spoor van... **Yannick Delvaux**

De Kortrijksepoortstraat 192 is een bruisende plek. Van negen tot vijf en lang daarna wordt op het bondssec getypt, geprint, vergaderd, nagedacht, gegeten en gedronken. Van conferentiezaal over sociaal restaurant tot zelfs een tweede thuis, dit gebouw geeft het begrip polyvalentie een nieuwe dimensie. Voor een handvol frisse twintigers – ‘het personeel’ – die hier dagelijks werken voor de kost, is het bondssecretariaat echter voornamelijk kantoor. Euglena laat u zien hoe deze gelukzakken hun dagen slijten – en of ze wel werkelijk zo te benijden zijn. Deze keer: Yannick Delvaux.

Door Lennert de Vroey

‘Ik herinner me de klok nog goed, het was 8u35.’ Ondergetekende moet toegeven dat hij deze informatie uit tweede hand vernomen heeft, en niet als ooggetuige bij het ochtendritueel van onze personeelscoördinator, ofwel ‘baas van het secretariaat’, aanwezig was. Een ritueel dat verder bestaat uit rustig wakker worden en een beetje huishouden, op zijn appartement vlakbij het centrum van Gent. ‘Ik neem ’s ochtends graag wat tijd om de dag thuis te beginnen. Ontbijten doe ik wel pas op het bondssec, daar ligt meestal een yoghurtje of banaan in de ijskast. Als ik merk dat het halftien is, vertrek ik naar het werk – te voet. Ik blijf dan liever ’s avonds wat langer.’ Weinig (af)was vandaag, want het is 9u20 wanneer Yannick zijn opwachting maakt op het bureau. Daar vindt hij Gwen, rommelend tussen de tassen. Wat later komen Emiel, Klaas en Anton toe. Het is met die laatste dat Yannick het eerste werkuur van de dag zal doorbrengen.

(Brunch)vergaderen

Het overleg tussen beide collega’s en vrienden – zoals zijn medewerkers door Yannick worden omschreven – zal gaan over het RvB-weekend, dat begin juni doorgaat. ‘Het thema dit jaar is

de nieuwe beleidsnota, en personeelsbeleid. Vooral om dat laatste te plannen zit ik erbij. Ik ga trouwens ook heel het weekend mee.’ Het gaat om een jaarlijks weekend voor RvB’ers bedoeld om te brainstormen, vergaderen en bij te leren. Of hij voor de rest veel met vrijwilligers samenwerkt, of enkel met het personeel? ‘Minder dan vroeger, toen ik nog administratief bediende was, maar toch nog geregeld. Ik ga af en toe naar RvB-vergaderingen, en samen met de bondstop (bovo, bondssec en ping) vorm ik het Dagelijks Personeels Bestuur; als het nodig is, vergaderen we met z’n vieren over het personeel.’ Evelyne, bijna de hele dag aanwezig en in de weer (van engagement gesproken – wat een topvrouw), vult aan: ‘Het is niet zo dagelijks als het klinkt, hoor. Net zoals het maandagoverleg ook nooit op maandag doorgaat.’ De collega’s gebruiken plagerig het plechtige woord ‘brunchvergadering’ als ze naar het overleg van Anton en Yannick verwijzen. ‘Dat is het niet echt,’ vertelt Yannick. Of zoals Anton het verwoordt: ‘Ik was aan het brunchen, Yannick aan het vergaderen.’

‘Wie heeft die koffie gemaakt?’

Na het overleg voegen beide heren zich weer bij de collega’s. Het valt op dat Yannick vanop zijn vaste plek een goed overzicht over de werkvloer heeft. Toeval, of hoort die bij zijn status? ‘Traditioneel is dit de plaats van de personeelscoördinator. Toen Rocky ermee ophield,

“Het is wel tof dat hier nu ook een vrouw rondloopt.”

ben ik naar hier verhuisd. Tot voor zo’n half jaar was ik administratief medewerker, dan ben ik doorgeschoven en is Gwen erbij gekomen. Het is wel tof dat er hier nu ook een vrouw rondloopt.’ De verandering van plek heeft ook geholpen om in het hoofd de klik naar de nieuwe functie te maken. ‘Het raam zo dichtbij leidt wel af. Ik heb het sowieso moeilijk om lang aan één stuk geconcentreerd te blijven. Die commentaar kreeg ik vroeger al van menig leerkracht te horen.’ De nieuwe job is vooral leuk voor de afwisseling: ‘Ik doe nu andere

dingen, en ben vooral ook veel met mensen bezig. Dat is fijn.' Bandwerk is het inderdaad allerm minst; Yannick somt even op waar hij zich naast zijn vaste taken zoal mee bezig houdt: overleg met andere verenigingen, de verbouwingen mee coördineren, sollicitaties en vacatures... 'Vaak weet ik niet lang op voorhand wat het wordt, een vaste planning is er niet. Maar zoals gezegd, die afwisseling is alleen maar leuk.' Terwijl Yannick zich voor de rest van de voormiddag over de loonadministratie buigt, is Gwen in een opruimbui. Na wat geklungel van ondergetekende aan de koffiezet besluit ze dat de kast er toch maar vuil bij ligt. Wanneer Emiel even later van zijn koffie nipt, informeert hij naar de maker ervan. Hij is blijkbaar nogal aan de straffe kant. Slecht nieuws voor Yannick: niet alleen drinkt hij de zijne liever wat slapper, hij maakt zich vooral zorgen om wat komen gaat. 'Als Klaas sterke koffie drinkt, is hij niet meer te houden.' Wie onze winkelbediende een beetje kent, zal de ongerustheid van Yannick wel kunnen begrijpen. Al moet het gezegd dat er van een overdreven cafeïneboost uiteindelijk niets te merken valt.

Hoeveel eieren in een dozijn?

De titel is misschien een tikkeltje misleidend, want wie zit te wachten welke van de werknemers in bovenstaande val is gelopen, mag de hoop opbergen. Yannick noch zijn collega's zullen zich vandaag dermate belachelijk maken. Het is Gwen die even refereert naar een fragment uit het Nederlandse programma Jensen! (uiteeraard ook op youtube te vinden, of wat dacht u – een aanrader). Aanleiding is een kleine discussie over het middagmaal. Vrij snel is er consensus over omelet met groentjes, het vaststellen van het aantal benodigde eieren gaat iets minder vlot. Klaas pleit voor 12, Anton behartigt de belangen van de kippen en vindt dat 10 moeten volstaan. Het is uiteindelijk die laatste die aan het langste eind trekt, door fjintjes de 'minder Klaas, meer natuur'-actie in herinnering te brengen. Yannick vindt het allemaal goed:

'Als er gekookt wordt is er altijd sfeer. Een leuke middagpauze is trouwens goed voor de concentratie achteraf.' Zijn piek ligt meestal wel het uur voor het eten, en een tweede na 17u. 'Het gebeurt ook wel geregeld dat ik hier na het werk blijf hangen. Minder dan vroeger, maar ik probeer toch naar dingen als Café X te gaan.' Ook het congres is iets om naar uit te kijken: 'Het is altijd spannend wie er allemaal in de nieuwe RvB komt, of andere belangrijke functies opneemt, omdat

zij voor een deel degenen worden met wie je het volgende jaar zal samenwerken. Die nieuwe gezichten vind ik heel tof, hoewel het wel wat extra energie kost om ze te helpen inwerken.'

Lasagne maken

Voor Emiel brengt het weelderige middagmaal een beetje extra werk met zich mee. Als permanentieman moet hij voor de opruim zorgen, al helpt de rest ook wel een handje. Het brengt Evelyne op een idee: lasagne maken om de permanentieman te pesten. Hilariteit alom, wanneer het aantal dagen om de kom te laten aankoeken al gauw tot weken wordt opgedreven. Na de middag stort Yannick zich op het voorbereiden van een vergadering met de sollicitatiecommissie, die een communicatiemedewerker zal aannemen, en bekijkt hij de agenda om de functioneringsgesprekken – traditioneel eind mei-begin juni – in te plannen. Tussendoor pikt hij ook in op andere vragen of problemen, en daalt hij af naar de winkel voor overleg met Klaas. Overzicht houden, sturen, informeren, motiveren: de personeelscoördinator doet het allemaal. Maar moet hij zich als 'baas' nu anders gedragen? 'De situatie is natuurlijk wel een beetje veranderd, maar omdat ik een tijdje een dubbele functie had is mijn gedrag stilaan mee kunnen evolueren.' Van eventueel

geroddel ligt hij niet wakker: 'Ik denk dat dat maar normaal is op een werkvloer. Dat ik mijn collega's zo goed ken, vind ik trouwens een voordeel: dan kan je eerlijk zijn.' En kennen doet hij ze inderdaad wel. Zelf heeft hij geen JNM-verleden, maar tijdens zijn studie groenmanagement kwam hij vaak met JNM'ers in contact. Met collega Klaas zat hij zelfs drie jaar in de klas. 'Toen was het te laat om er nog aan te beginnen. Ik vind het wel jammer dat ik de JNM niet kende toen

"Geroddel op de werkvloer? - Dat is maar normaal."

ik jonger was.' Die schade haalt Yannick nu nog wel mondjesmaat in. Hij is niet alleen een vaste gast op het congres, maar pikt ook stukken van kampen mee, gaat wel eens op cursus en mist zelden een AV.

Roddelen

DJ met dienst is vandaag Emiel. Onder andere de nieuwe cd van Daan, chansons en kleinkunst passeren de revue. Yannick vindt het best oké. 'Ik kan naar veel muziek luisteren. Als het niet Emiel is, kiezen Klaas of Anton wel eens, maar ik zelden of nooit. Ik luister vooral graag naar filmmuziek, en dat wordt niet zo gemakkelijk aanvaard.' Rond 17u zitten de taken erop en keert Yannick huiswaarts. Ook Euglena laat hem gaan, maar wil nog weten wat er 's avonds op het programma staat. Hobby's? 'Niet op een vaste dag. Ik ben vrijwilliger bij Mediaraven, een organisatie die zich specialiseert in het ontwerpen van media – zoals websites – voor jeugdverenigingen. Daar leer ik veel mee bij. Verder besteed ik veel tijd aan vrienden en familiebezoekjes.' En wat wordt het vandaag? 'Op bezoek bij Jelle De Laender: wijn drinken en roddelen over JNM.' Deze toegewijde jongeman neemt zijn werk duidelijk mee naar huis.

Afdeling op de rooster **Akerland**

Afdeling op de rooster: Akerland!

Gewapend met pen en papier trok reporter J. naar een afdeling die niet alleen knap is qua gebieden, maar ook qua koppen (Veronika was reeds te zien op de voorzijde van de euglena nvdr.). Maar hoe gaat het nu met Akerland? Staan er nog plannen op het menu? J. zocht dit allemaal voor jullie uit!

J; Dag Veronika, wij fietsen hier nu, op de terugweg van weer een geslaagde tocht met de piepers in de Kalmthoutse Heide. Kan jij jezelf nog voorstellen als pieper?

V; Jazeker, ik zit al in JNM van mijn 8 jaar, ondertussen heb ik al heel veel mooie momenten meegemaakt.

J; En wat was de mooiste?

V; het schilderen van ons enorme lokaal samen met jou (droomt weg), ook een legendarisch tuinfeest lang geleden is me altijd bijgebleven, eerst was er een excursie en daarna aten we tot in de late uren in de zon.

J; Ondertussen ben je al even actief in het bestuur. Hoe gaat het nu met akerland?

V; Zeer goed, het bestuur is sterk aan het toenemen, we hebben een voorzitter waar iedereen jaloers op kan zijn, we hebben leuke leden en werken aan een zot plan voor volgend jaar.

J; En die terecht geprezen voorzitter is Thijs. Vertel eens Thijs, hoe ziet een typische akerlander eruit?

T; Een typische Akerlander komt op activiteit in marcelleke aan, is verzot op Polderkes, en kent blindelings het verschil tussen de Gladde Slang en de Adder die je hier kan vinden.

“Een typische Akerlander komt op activiteit in marcelleke”

J; Wauw. En heb jij als rasechte Akerlander nog grootse plannen met de afdeling?

T; Natuurlijk! Mijn hoofd zit vol plannen over kampen, zotte weekendjes en nog wildere plannen voor onze Villa Agusta (afdelingslokaal van Akerland, nvdr.)

J; Klinkt goed! Kunnen jullie me ook al meer vertellen over het plan voor volgend jaar?

V; Nog niet echt, 25, dat is een tipje van de sluier.

T; Wees gerust, op het congres hoor je er meer van!

J; Wij kunnen haast niet wachten. Wat zijn zoal de troeven van de afdeling?

V; Zalige natuurgebieden zoals de Kalmthoutse Heide, het klein schietveld, de Bospolder,...

T; Inderdaad, om het mooi samen te

vatten; Een machtige afdelingsgebied, een machtiger lokaal en een übermchtig bestuur

J; Zeg, en hoe zit dat met de hete stoten in de afdeling?

V; (spontaan) Pieter Dondeyne, zonder twijfel!

(Hier werd Pieter, onze nieuwe aanwinst mee geconfronteerd. Hij stond even met zijn mond vol tanden. Later liet hij weten dat dit wederzijds is, of om het in zijn woorden te zeggen mag deze knappe deerne met de blonde manen er ook wel wezen. Mooi toch!)

J; Tot slot Thijs, wat is je ultieme doel in de toekomst met Akerland?

T; Als ik één doel moet kiezen uit dat verlanglijstje is het een groot buitenlands afdelingskamp, zoiets zot met een zwembad op de kampplaats!

Lennert de Vroey laat elk nummer z'n kronkelende gedachten op de lezer los - met dit Magnum Opus sluit hij het Euglenajaar af in stijl.

Ver van het bed?

'Daar sta je dan. De dag die je wist dat zou komen is eindelijk daar.' Zo moet het ongeveer geklonken hebben bij onze vrienden van *Bond Beter Leefmilieu*, toen ze midden april de voorpagina van zowat alle Vlaamse kranten haalden – niet evident, als milieubeweging. Aan komkommertijd kan het moeilijk gelegen hebben, met een crisis die zich meer dan ooit laat voelen, een eurozone die op springen staat, moeizame regeringsvorming in Italië en de Syrische burgeroorlog die uitzichtloos z'n derde jaar in ging. Al is continuïteit per definitie geen garantie op nieuws waarde, integendeel: voor media hebben gebeurtenissen een houdbaarheidsdatum, die veel van de conflicten in het Midden-Oosten al lang hebben overschreden. Wie ligt er nog wakker van een aanslag in Irak of Afghanistan? Terreur in Boston kreeg – terecht – veel aandacht, bomauto's die in Bagdad een veelvoud aan slachtoffers maken moeten het stellen met een blokje op de vaak naar achteren gedrongen buitenlandpagina's. Opflakkeringen van geweld in Darfur, waar nog steeds honderdduizenden mensen als vluchteling leven, zijn al helemaal te ver van ons bed om lang over uit te weiden. Dat de pers niet jarenlang over dezelfde onderwerpen blijft berichten is niet eens onbegrijpelijk; het is vooral belangrijk te onthouden dat 'uit de media' niet 'uit de wereld' is. De verantwoordelijkheid daarvoor ligt bij elk van ons.

De manier waarop Syrië dan toch enkele weken het hoofditem van alle nieuwsbulletins uitmaakte, was daarentegen wel een staaltje van twijfelachtige berichtgeving: in een spel van opbod werden maatregelen voorgesteld om radicalisering van Belgische

jongeren tegen te gaan. Een discussie die gevoerd mag en moet worden, maar in dit geval de grotere problematiek van de oorlog volledig verdrong. Terwijl politici en zelfverklaarde specialisten hierover gretig in gemediatiseerd debat gingen, werd het dagelijks geweld niet meer dan een voetnoot. Belgische staatsburgers behoeden voor een wisse dood is een terecht streefdoel, maar laten we toch ook het grotere geheel niet uit het oog verliezen. Dat steeds meer jongeren zich geroepen voelen zelf de wapens op te nemen wijst niet alleen op een gebrekkige integratie van deze individuen, maar ook op een falen van de internationale gemeenschap om het conflict in Syrië tot bedaren te brengen. In die zin is het goed dat de Syrië 12-12-actie de aandacht terug vestigde op datgene waar het echt om gaat: het leed van miljoenen vaders, moeders en kinderen.

Een ander positief signaal waren de stemmen die opgingen om Guantanamo te sluiten, nog zo'n kwestie die met de jaren in de vergetelheid dreigde te raken. Voor bijna 200 gevangenen die al tien jaar lang, zonder proces of veroordeling, door een hel gaan, is elke dag er echter een te veel. Amerikaans president Barack Obama mag in Europa door sommigen dan wel gecultiveerd worden als baken van verandering, hij blijft praktijken steunen die de fratsen van de Belgische staatsveiligheid vele malen overtreffen. Zo horen drones bijvoorbeeld tot zijn favoriete speeltjes. Zonder de zorg voor een herverkiezing voert Obama het laatste jaar nu wel een steeds progressiever discours. Ook hij pleit tegenwoordig openlijk voor een sluiting van Guantanamo, 'onnodig voor de veiligheid van de Amerikaanse staat'. De Belgische staatsveiligheid heeft JNM nu al een tijdje van de lijst met mogelijke terroristische organisaties geschrapt, en houdt zich tegenwoordig bezig met de spirituele overtuiging van politici; het wordt tijd dat de VS het foltercentrum op Cuba voorgoed sluit – en dat de FBI Tom Cruise gaat schaduwen.

BBL dus, en de krachttoer van de

voorpagina's. Reden voor hun prominente verschijning was een onderzoek waaruit bleek dat verkeer in België meer vervuilt dan industrie. Een voor velen erg verrassende conclusie – ook voor de redacteuren der Vlaamse kranten dus, die er prompt voorpaginanieuws van maakten. Nochtans hoeft deze tendens niet eens zo te verbazen. Het goede is dat ze deels te wijten is aan een duidelijke milieuwetgeving, die onder andere voorziet in verplichte milieuvergunningen, onderzoek naar betere technieken en milieu-inspecties, en de industrie zodoende een stukje properder heeft gemaakt. Maar wie bekend is met de files van de doorsnee ochtend- en avondspits, kan wel raden wat de tweede – en voornaamste – oorzaak van dit grotere aandeel voor het verkeer is. Bij veel Belgen heerst blijkbaar nog altijd de overtuiging dat het een heilig recht is met de auto in een wip naar de plek van bestemming te rijden, zonder tegenprestatie voor het gebruik van een waanzinnig kostelijk wegnnet of voor de uitstoot van fijn stof, CO2 en andere troep. Aangekomen moet het dan een evidentie zijn dat de dikwijls onnodig grote auto, met vierwielaandrijving en patserig reservewiel, pal voor de deur te parkeren valt. Natuurlijk betalen chauffeurs verkeersbelasting en benzinetaksen, maar gezien de grote schade en kosten die onze autocultuur met zich meebrengt, lijken die niet helemaal in verhouding. Is een tolheffing op autowegen dan werkelijk zo'n onredelijke maatregel? Om te beginnen voor buitenlands (vracht)verkeer, maar waarom zouden ook Belgen geen bedrag mogen betalen, evenredig met de afgelegde kilometers, en dus toegebrachte schade (aan wegdek en omgeving)? Op toegang tot het spoorwegennet staat toch ook een (veel te hoge) prijs? Het uitspreken van zulke ideeën werkt in dit land echter als een rode lap op een stier bij groepen die de belangen van 'de brave pendelaar' en 'onschuldige burger' beweren te verdedigen. Touring slaagde er in een reactie op het rapport van BBL maar heel slecht in het eigenbelang te verbergen. De mobiliteitsorganisatie wijst de overheden met de vinger, omdat ze er maar niet in slagen de files terug te dringen. Het kan

dan wel kloppen dat filerijden nog veel meer vervuult dan een vlotte doorstroom, extra rijvakken op het wegdek kalken tot de knelpunten er geen meer zijn, is niet de goede oplossing. In plaats van beslissingen te nemen in functie van koning auto, moet er worden ingezet op meer en beter openbaar vervoer. In die zin is het jammer dat het stadsbestuur van Hasselt, nog geen week na de bekendmaking van het rapport van BBL, liet weten het gratis openbaar vervoer in de stad af te schaffen. Er mag gerust een pak meer belastinggeld aan de financiering van bus-, tram- en treinverkeer besteed worden, om het efficiënter, goedkoper en bijgevolg ook populairder te maken. Ook automobilisten hebben hier voordeel bij, want zij krijgen minder drukte op de snelweg in de plaats. Er is trouwens al jarenlang geld van brave fiets- en treinpendelaars gebruikt om autowegen te onderhouden; neoliberale types die zich in bedrijfswagen tussen kantoor en villa verplaatsen en niet willen betalen voor iets waarvan ze zelf geen gebruik maken, houden dat maar beter indachtig.

Zou het niet mooi zijn als het openbaar vervoer de evidentie werd, en de auto de uitzondering? Het is een vooralsnog utopisch idee, maar gezien de bevolkings- en milieudruk tegelijk misschien ook wel het meest realistisch. Om dat te bereiken is vooral een mentaliteitswijziging nodig. Touring besloot met te stellen dat het 'contraproductief is de automobilist te beschuldigen'. Nochtans is het net het besef van 'schuld' dat mensen ertoe aanzet hun gedrag aan te passen. De verbaasde reacties op dit rapport hadden bij sommigen misschien ook wel met wat onbehagen te maken: zo lang de rokende fabrieksschoorstenen als schuldige kunnen worden aangewezen, wordt vervuiling erkend en moet ze aangepakt worden. Bij de brave pendelaars zal je weinig protest horen tegen milieubelastingen voor industrie – de slechte andere. Als men beseft dat men zelf ook verantwoordelijkheid draagt, wordt het tricky. Voor velen komt het dan te dicht bij hun bed. Ontkennen kan in dat geval voor een uitweg zorgen. Maar bij anderen, en zeker op termijn, werken sensibiliseringscampagnes wel. Zonder automobilisten te stigmatiseren, mag het dus gezegd worden waar de oorzaak

voor bepaalde problemen ligt. In dit geval is dat een absolute toename van het aantal auto's.

Een andere illustratie van kleinburgerlijkheid was de hetze rond de Antwerpse Sinksefoor. Wekenlang werd geen locatie gevonden voor de jaarlijkse kermis, wegens protest van allerlei groepen bewoners die het probleem, volledig conform het not in my backyard-principe, vakkundig doorschoven. Mensen beschouwen de straat blijkbaar vaak als terras en de stad als hun achtertuin, terwijl het net een wezenlijk kenmerk is van steden dat je er met veel volk bij elkaar leeft en de ruimte deelt.

We liggen wakker van een speeltuin op de hoek, maar niet van oorlog in een land ver weg; we zijn voor groene energie, maar voeren actie als een windmolen ons zicht dreigt te verpesten; we veroordelen textielfabrieken in Bangladesh, maar hechten geen belang aan het etiket in onze kleren. Hoog tijd om met z'n allen een beetje meer wereldburger te worden; wie van de mondialisering profiteert door Chinese rijst te eten, Indonesische vakantielifdes te onderhouden, Syrische olie te tanken en Russische wodka te drinken, mag de straal rond zijn bed gerust wat verbreden.

(Lennert schrijft in eigen naam)

Vervolgverhaal - De Toekomst van Waldo

Alwaar onze held twee dubbele espresso's drinkt, een tekentang koopt en Romeinse gebruiken hanteert - Deze keer: door Yves Pepermans

Nadat een ontplofte computer een vroegtijdig einde aan zijn opleiding in de Rechten had gemaakt, begon Waldo Grensplakkaat aan de eerste dag van de rest van zijn leven. Hij was een man op zoek naar een missie. Bij twijfel zocht de held van dit verhaal steeds zijn heil in koffie. Hij wandelde het blokje om naar de koffiebar waar hij geregeld kwam en men zijn naam niet kende. Daar zat iedereen op zichzelf zonder zonderling te lijken. Waldo zat net als de andere klanten aan een lange houten toog die tegen het raam was geplaatst, zodat de klanten van buitenaf duidelijk gezien konden worden. In de weerspiegeling van het venster keek hij naar zichzelf. Normaal gezien droeg hij lenzen, maar een ooginfectie dwong hem al twee weken een rond brilletje van het ziekenfonds te dragen. Hij droeg een roodwit gestreepte trui en een gelijkaardige muts waaronder enkele bruine lokken tevoorschijn kwamen. Vanuit zijn ooghoeken, zag hij zag hoe een meisje gedurende twee uur naar haar GSM keek en slechts één keer sipte aan haar chai latté. Een jongen die hij herinnerde uit college sociologie van enkele jaren geleden las een boek en leek Waldo niet meer te herinneren.

Waldo wist niet wat doen en voelde zich daar schuldig over. Als kind wilde hij altijd iets heel specifiek worden zoals leeuwentemmer. Nadat hij enkele films over de Koude Oorlog had gezien, zag hij voor zichzelf een toekomst weggelegd als Sovjetspion. Uiteindelijk werd het gebruik van circusdieren verboden en bleek de Muur al enige tijd gevallen. Met de leeftijd kwam de besluiteloosheid. Kiezen is verliezen, en Waldo kon niet tegen zijn verlies. Waldo hield veel meer van het gelijkspel. Uiteindelijk werd het Rechten, want daar kan hij toch altijd nog alle kanten mee uit. Twee dubbele espresso's verder was hij er nog steeds niet uit. Zijn oog viel op een advertentie in een oude weekendkrant.

LAST MINUTE? YOUR CALL! LAST CALL! Iedere dag, vanaf 19 uur 's avonds, kun je ons aanbod aan last-minute vluchten voor de dag daarop raadplegen via onze website. Reserveren kan enkel de dag zelf in onze shop te Brussels Airport. Het principe is eenvoudig. We zoeken een Last Call bestemming naar jouw keuze. Enkel de heenvlucht wordt vastgelegd & je kunt de dag zelf al vertrekken.

Misschien was het de verloren zonnestraal die plots op hem scheen, maar Waldo zag deze advertentie als een teken om zijn stoute schoenen aan te trekken en het geluk te beproeven. De belangrijkste beslissingen van het leven worden steeds in een oogwenk genomen.. Waldo verlangde naar de grenzeloze vrijheid van geld. Hij wilde net als het Kapitaal met grote K met een enkele muisklik naar één of ander tropisch paradijs gesluisd worden, zonder verleden, belemmeringen of controles. Hij zou de wijde wereld intrekken op zoek naar de laatste wildernis en dan gelouterd met een stoppelbaard terugkeren en een rits anekdotes in een succesvolle debuutroman gieten. Hij zag de titel al voor zich: *Waar is Waldo?* In het raam nam hij alvast de pose aan voor de foto op de achterkant. Zichzelf op deze manier oppeppend trok hij zijn jas aan en stapte naar buiten. Dertig seconden later kwam hij nog even terug binnen om te betalen. Niemand had gemerkt dat hij dat niet gedaan had, maar hij werd toch bedankt voor de eerlijkheid.

In de kampeerwinkel kocht hij een rugzak, kompas, zelfreinigend ondergoed, wandelsokken, bergschoenen, een snorkel, gedroogd voedsel, een drinkbus, een tent, een slaapmatje, een slaapzak, een muskietennet, een ehbo-setje, een gasvuurtje, een kookpan, een poeder om water zuiver te zuiveren, magnesium sticks, een boekje met survivaltips, een zakmes, een wandelstok en een tekentang. Toen zijn rugzak gevuld was, bleek deze 30 kg te wegen. Dat zou overgewicht worden op het vliegtuig. Hij was nog net op tijd om de rechtstreekse trein naar de luchthaven te nemen. De trein kwam vijf minuten te vroeg aan. Totaal ontredderd stapte Waldo uit. Aan

de balie van het reisbureau aangekomen zocht hij een bestemming waarvan hij de naam niet kende. Helaas gingen de vluchten naar New York, Doha, Alicante, Boston, London, Hurghada, Ibiza en andere weinig afgelegen plekken. Kerkyra bleek de enige plek te zijn, waarvan hij nog nooit gehoord had en kreeg dan maar het voordeel van de twijfel. Aan het taaltje dat de andere passagiers spraken, kon hij opmaken dat het ergens in Griekenland moest zijn. Griekenland was sinds de eurocrisis het einde van de wereld geworden, dus deze bestemming beviel Waldo wel. Na een turbulentievrije vlucht naast een snurkende oude man, kwam Waldo aan op het eiland Corfu (de aandachtige, geografische onderlegde of de Griekse beginselen toegedane lezer had dit uiteraard al lang in het snuitje). Nadat hij zijn bagage had opgepikt, begon Waldo gewoon te wandelen naar het dichtstbijzijnde bos. Nadat hij enkele uren door de moeilijk doordringbare maquis was gedrongen, viel het duister in. Hij nam zich voor zijn tentje neer te poten naast een riviertje of vijvertje, maar vond geen druppel water. Dat heb je natuurlijk in de Griekse zomer. Met een droge keel ging hij dan maar slapen. De volgende dag zette hij zijn tocht op zoek naar water verder. Misschien was het toch verstandiger geweest als hij wat meer water dan de inhoud van zijn drinkbus had meegenomen. Naarmate de tijd verstreek nam de paniek toe. In de verte hoorde hij een beekje klateren, maar hij kon het maar niet vinden. Waldo dacht dat er maar één manier was om aan zijn hallucinaties te ontsnappen en te overleven: het drinken van de eigen urine. Hij trok zijn gulp open, nam zijn plakkerige lid uit zijn onderbroek en voelde hoe zijn drinkbus zich vulde met dampende, donkergele ochtendpis. Waldo dacht dat dit een schitterende anekdote was voor zijn roman in wording, maar kon niet echt genieten van het moment. Hij wist wel dat men al in het Oude Rome urine gebruikte om de tanden te bleken en dat ze het goede ook gebruikten om hun vaat en kleren te wassen, omdat ammoniak in urine als een natuurlijk schoonmaakmiddel werkt. Die Romeinen pisten zo'n beetje overal op en ze werden een wereldmacht. Waldo wist echter

niet dat er 2 km verderop een supermarkt was, waar men twaalf verschillende merken flessenwater verkocht. Als de Romeinen dit dagelijks deden, dan kan ik het ook, meende Waldo en bracht de fles naar zijn mond. Waldo was jammer genoeg geen liefhebber van de Romeinse keuken. De eerste teug deed hem kokhalzen, door de tweede werd het zwart voor zijn ogen.

Hij werd wakker in een bed in een volledig witte kamer. Aan de muur hing een Amerikaanse vlag. Naast hem zat een oude vrouw die zijn moeder zou kunnen zijn op een stoel. Toen ze zag dat hij wakker was begon ze te grienen. Ze riep het uit:

"I waited ten years for you. They all said you were dead, but I knew you'd come back to me. And now you're here. I found ya, my little Eric ..."

Hij en zijn lijk

Rug:

Opnieuw, hier heb ik complexen over mijn huid, die vol staat met wratten. Door mijn acceptatie weet ik dat die wratten eigen zijn aan mij. Ze behoren tot mijn soort. Mijn zware bouw bevindt zich vooral hier, maar ik ben eleganter dan ik lijk.

6/10

Benen:

Mijn benen zijn relatief klein en ik heb korte tenen. Mijn voorpoten zijn dik en kort, maar mijn achterpoten lijken slanker doordat deze langer zijn. Ik ben geen goede springer, wat ik wel jammer vind, maar ik kruip goed. Door matig ontwikkelde zwemvliezen aan mijn achterpoten (aan mijn voorpoten heb ik er geen) ben ik ook geen goede zwemmer. Hoewel ik geen hoge snelheid haal in het water, heb ik wel een goed uithoudingsvermogen. Wat ik wel goed kan met mijn korte voorpoten is graven. Zo graaf ik holen en schuilplaatsen voor warme of droge perioden. Geef mij koele en vochtige omstandigheden, dan voel ik me goed.

8/10

Borst en buik:

Hoewel ik over het algemeen nogal zwaar gebouwd ben, heb ik over mijn borsten en buik geen klachten. Ze zijn allebei relatief plat, ik heb slechts cupmaat AA. Hier ben ik blij mee, want door mijn platte borsten en buik kan ik me, ondanks dat ik geen goede zwemmer ben, beter in het water voortbewegen. Wat goed van pas komt tijdens mijn (jaarlijkse) voorjaarsuitstap naar het water.

7/10

Totaal: 7/10

Ondanks het feit dat ik mijn bouw niet mee heb om een goede zwemmer te zijn, kan ik mij goed redden op het droge.

De bruine of gewone pad (Bufo bufo) wordt gekenmerkt door zijn bruine, soms grijze of groene kleur, die ruw aanvoelt door de wratten waarmee de kop en de rug bedekt is. De wratten zijn slijmklieren. Hij is vrij groot en zwaar gebouwd. De mannetjes zijn tot de helft kleiner dan de vrouwtjes, de mannetjes kunnen 5 tot 7 cm worden en de vrouwtjes tot 13 cm.

Achter de ogen (boven het trommelvlies) bevinden zich twee grote oorklieren (parotoïden) die een gifstof afscheiden bij gevaar. Het witte gif is niet dodelijk voor de mens maar kan wel onze huid (licht) irriteren. Door het gif zijn de padden en larven geen geliefde prooi, enkel ringslangen en egels zijn immuun voor het gif.

Hij heeft een vochtig en sterk begroeid habitat nodig waardoor hij bijna over heel Europa voorkomt. De bruine pad is geen goede zwemmer en verblijft dan ook doorgaans op het droge. De voorplanting gebeurt wel in het water. Hiervoor doen ze een paddentrek. Dat is het massaal verplaatsen van droge gebieden naar het water waar ze zich gaan voortplanten. Hierbij kunnen ze meerdere kilometers voor afleggen. De paddentrek, die plaatsvindt tussen februari en april, komt zelden voor bij andere dieren. Dit komt omdat de pad honkvast is, dit wil zeggen dat de bruine pad altijd terug gaat naar het water waarin hij geboren is. Door deze gesynchroniseerde trek die over verschillende autowegen plaatsvindt worden er veel verkeersslachtoffers gemaakt.

Hoofd en huid:

Ik krijg veel complimenten over mijn ogen door hun omvang en omdat ze opvallen. De oranje tot gouden kleur en de horizontale pupil maken hen uniek. Mijn huid is niet egaal, ik heb een droge huid met veel wratten. Na het proberen van verschillende modderkuren en wellnessrivieren ben ik gestopt met proberen mijn huid te corrigeren. Nu aanvaard ik mijn huid zoals ze is. Ik accentueer mijn ogen zodat ze het meest opvallen.

8/10

Het Congres in Fruitstreek

Haaa, daar is hij weer die schone zomer... Menig JNM'er denkt bij de zomer meteen aan het congres. Ben je nog nooit op het congres geweest? Wel beeld u het volgende even in...

Het is een zonnige woensdagmiddag ergens op het einde van juli, menig JNM'er is zijn fiets opgesprongen om richting het mooie Sint-Truiden te fietsen... Wanneer de zon haar hoogtepunt bereikt komen de eerste grote tenten in zicht... Uw congresgevoel is nu echt wel begonnen!

Na een warm welkom en vele babbels over stoere kampverhalen is het tijd voor de eerste sessies en excursies, waarna een heerlijk avondmaal op ons zal wachten... Samen duiken we de nacht in vergezeld door batdetectors, life traps, nachtvindervallen en vrolijke muziekjes... Om daarna moe maar voldaan te dromen over HB verkiezingen, zotte fietstochten, vrolijke zwemmekes en spannende spelletjes..

Kreeg jij ook goesting? Neem snel je agenda, hou deze vrij van 24 tot en met 28 juli 2013! Meer info over inschrijvingen, sessies, hoe je er geraakt,... lees je verder in deze euglena!

Tot dan!?!

De congresploeg

Het vervoer

Waar is 't?

Beemdenstraat

3800 Gelinden Sint-Truiden

Ok!, en hoe geraak ik daar nu ?

Met de Fiets - Fietscaravaan:

Haal je stalen ros al maar van stal, borstel hem eens goed af en controleer zijn bandenspanning. Er staat een lange weg voor hem op het spel. Bepakt en bezakt zal je stalen ros je dan dragen tot het congres. Je gaat de uitdaging aan om op eigen kracht naar het congres te reizen. Van over heel Vlaanderen zullen ze vertrekken. De rasechte JNM'ers van de fietsgeneratie. Zij keren niet terug voor een straalharde middagzon maar nemen gewoon een zonnebril en wat extra water mee. Als de afstand te groot is om in 1 dag af te leggen beginnen zij gewoon een dag eerder. Een leuke band, plakgerief is bij de hand. Een zeldzame vogel? De verrekijker is nooit ver weg en hij staat meteen genoteerd als vette waarneming. Via de kleine wegen en fietsroutes zullen zij als echte JNM'er het congres bereiken. Hier staat hen een frisse duik te wachten en het zwembad en verfrissend fruitsap. Op het zomercongres zullen er tal van excursies doorgaan met de fiets. Zelf met de fiets komen is dus de beste oplossing om een fiets ter plaatsen te hebben. Iedereen die met de fiets komt krijgt extra punten in de laddercompetitie. Dat is dus al een goede start. De afdeling met het hoogste percentage fietsers krijgen bovendien een extra prijs.

Ga jij met de fiets naar het congres? Zoek dan op het kaartje je dichtstbijzijnde vertrekplaats en neem contact op met de verantwoordelijke. Zorg wel zelf voor je eten, drinken en slaapgerief voor onderweg of overleg met de groep waarbij je meereijdt.

Nog geen vertrekplaats bij jouw in de buurt? Mail dan even naar Wim Rappé via congres@jnm.be en wij proberen iets te regelen.

Ben je zelf een ervaren fietser of geboren avonturier en wil je wel vertrekplaats-verantwoordelijke zijn? Stuur dan even een mail naar Wim Rappé via congres@jnm.be. Vermeld even duidelijk van waar je vertrekt en eventueel waar je wenst te stoppen voor andere JNM'ers. Wij helpen je zeker een mooie weg uit te stippelen. Je kan zelf ook al eens kijken op maps.google.be of www.fietsnet.be. De LF6 Fietsroute passeert op ongeveer 5km van de kampplaats. De beste weg, opstapplaatsen, fietsroutes en verdere informatie kan je vinden op www.jnm.be/fietskaravaan, maps.google.be en www.fietsnet.be.

Met het openbaar vervoer, de trein en bus:

Afstappen doe je in Sint-Truiden. Een van de vele haltes op de lijn

Knokke/Blankenberge <-> Genk. op slechts 30min rijden van Leuven, 1u30min van Antwerpen, 2u van Gent en 2u10min van Brugge.

Als je de bus wilt nemen bel dan een uur op voorhand naar de belbuscentrale op 011 850 300

Vraag voor lijn 734 met bestemming Kleinveldstraat 54 Gelinden vanaf Sint-Truiden station. Deze bus stopt op de kampplaats en rijdt door de week tussen 6u05 en 20u45. In het weekend tussen 8u05 en 19u10. Op zondag is dit S12.

Fiets huren

Als je niet met de fiets tot Limburg wilt rijden of je wilt je fiets niet meenemen op de trein, kan je ook een fiets huren. Het congresteam zorgt voor een aantal fietsen aan het station met cijferslot. Deze fiets moet je op voorhand reserveren door een mail te sturen naar congresfiets@googlegroups.com. Hierin vermeld je duidelijk je naam, lengte (of binnenbeenlengte), dagen dat je wil huren en eventueel je GSM nummer. Je krijgt dan via mail en/of SMS de code en fietsnummer door. Deze fiets kost je 3 euro per dag of 1 euro per excursie.

Je kan ook een fiets huren bij het Fietspunt aan het station. Dat kost je 10 euro per dag. Dat is evenveel als je fiets mee op de trein nemen. Route beschrijving voor zij die wel met de trein komen maar toch willen fietsen, wandelen, lopen, springen, vallen en weer opstaan vanaf het station van Sint-Truiden naar de kampplaats:

Loop het station buiten waar de bussen staan, steek dit plein over richting brasserie bodini (stationstraat). Volg de straat tot je uitkomt op een kruispunt met links een quality food zaak en recht tegenover een visa versa. Sla hier links af en de eerste steegje weer rechts (Sint - Anneke). aan het volgende kruispunt moet je linksaf langs café delmar (spaansebrugstraat -> Naamsevest). Blijven volgen tot slagerij "bij kebbe" hier sla je linksaf (N3e Casinostraat). Blijven volgen over de ring (Luikersteenweg).

Korte weg: (Kan ook mooi zijn als je van fijne vleeswaren houdt op de Chaussée d'amour.) Volg de luikersteenweg tot aan de rotonde. Steek de weg over en ga rechts onder de weg door. Sla direct links af en volg deze weg voor ongeveer 6km tot aan café de Linde. Hiervoor sla je rechtsaf (GelindenDorp). Volg hier de weg met een haakse bocht links. Wanneer de weg terug naar rechts draait, ga je rechtdoor (Haagstraat) over de stoepboord en volg je dit fietspad. Je komt dan vanzelf op de kampplaats uit.

Mooie weg: Sla links af bij EM Decor (Windmolenstraat). Fietspad volgen, steek over en ga rechts langs de aveve door. blijven volgen tot een T-Kruispunt, sla hier rechts af tot een volgend T-Kruispunt, sla hier links af. Weg volgen tot er een bordje richting de VV Brustem naar rechts op een Y- Kruispunt pronkt, rechts afslaan. Minder hier je snelheid voor de spelende kinderen. Richting VV Brustem blijven volgen, waarna je VV Brustem op de rechterzijde ziet passeren (Hemelrijk). Doorrijden tot aan het volgende T-Kruispunt, hier moet je links afslaan en de eerste weg terug rechts. Aan het volgende T-kruispunt sla je rechts af. Door rijden tot aan de grote baan (Luikersteenweg) waar je links af slaat. Deze weg volg je tot aan cafe de Linde. Hiervoor sla je rechtsaf (GelindenDorp). Volg hier de weg met een haakse bocht links. Wanneer de weg terug naar rechts draait, ga je rechtdoor (Haagstraat) over de stoepboord en volg je dit fietspad. Je komt dan vanzelf op de kampplaats uit.

Hoe schrijf ik me in?

Vanaf 1 mei 2013 kan je je inschrijven voor dit heerlijke zomercongres 2013. Een week voor de start van het congres worden deze inschrijvingen afgesloten. Ben je niet ingeschreven voor 15 juli? Dan betaal je 2,5 euro extra per begonnen dag!

Inschrijven doe je als volgt:

Ga naar www.jnm.be/congres en log in met je gegevens. Aan de linkerkant verschijnt er een kolom met allerlei informatie over het zomercongres. Klik op inschrijven, zo kom je op de inschrijfpagina terecht.

Duid aan wanneer je komt. Denk er aan dat je niet alleen voor je eten, maar ook voor je verblijf betaald. Je vinkt dus alles aan van je aankomst tot je vertrek! Ook als je bijvoorbeeld van plan bent nooit aan het ontbijt te verschijnen.

Klik op 'inschrijven voltooien'. Je ontvangt dra een e-mail met bevestiging. Je inschrijving is pas definitief als je betaald hebt. Je krijgt alle betalingsinfo via mail.

Aan de inkom krijg je een toegangsbandje en een vreetkaart. Hou deze goed bij! Via je vreetkaart wordt het corvee bepaald. Dit wordt duidelijk afgeroepen tijdens de maaltijden. Corvee wil zeggen dat je de kookploeg helpt met afruimen, afwassen groenten snijden,... Onze kookhelden kunnen immers alle hulp gebruiken!

Hoeveel kost dat?

Het Zomercongres kost 9,5 euro (2,5 euro ontbijt + 2,5 euro middag + 4,5 euro avond) per dag. Op de website kan je aanvinken van wanneer tot wanneer je komt, en de prijs wordt je netjes berekend en gemaild. Als je het zelf al wil uitrekenen:

Het hele Zomercongres kost je 35,5 euro. Wie niet inschrijft betaalt 2,5 euro per dag extra. Dat is 48 euro voor het ganse congres.

Wat neem je mee?

- Slaapzak, matje en zaklamp
- Excursiemateriaal en drinkfles
- Fiets die in orde is!
- Helm, fietsplakgerief en pomp kunnen handig zijn!
- Betalingsbewijs (rekeninguittreksel)
- Genoeg (warme) kledij
- Werkkledij voor de beheerwerken
- Zwemkledij en handdoek
- Zonnecrème
- Regenkledij
- Toiletzak: handdoek, biologisch afbreekbare zeep, tandpasta en tandenborstel
- Gamel en bestek met je naam op!
- Geld voor drankjes, ijsjes,...
- Rugzak om je gerief in op te bergen
- Papieren versie van de congresmap als je die in je bus kreeg
- Petanqueset, batmintonraketjes, voetbal, kubbs, gezelschapsspelen,...

Wat niet?

- Dingen die gestolen kunnen worden
- Een tent (daar zorgen we zelf voor)
- Wegwerpspullen en blikjes
- Je mama

Mensen met een voedselallergie melden dit best op voorhand aan de congresploeg via congres@jnm.be

Seizoenarbeiders gezocht

Grote Tent(st)er

De grootste tent van heel het congres voor jouw alleen. Jij mag er als enige in slapen. Heb je dus hinder van mensen die een bos omzagen in hun slaap of slaap je graag alleen, laat dan iets weten

Ijskarbemannning

Een half uurtje ijsjes verkopen en mensen blij maken met dit heerlijk fris stukje genoeg, je komt als genoeg voor de ijskraam warm te houden.

Tapper van dienst

Schenk jij het perfecte pintje? Ervaring met bieren en fruitsap? Goesting om te tappen en smoothies te maken? Stuur dan een mailtje naar Heleen de Clercq heleen013@gmail.com en stel jezelf kandidaat.

Inkomkommer

Je ziet iedereen binnenkomen en kan meteen naar hun naam vragen zonder enig bezwaar. Je verkoopt drank en vreetkaarten en kan gezellig achter de kassa zitten. Als dit je aanstaat mail dan even naar Wim Jambon via wim.jambon@gmail.com.

Opbouwers, afbrekers

Heb je een weekje extra vrij voor het congres? Je wilt wel een paar dagen extra komen helpen op voorhand. Je krijgt de eerste dagen gratis powerspietraining en fitness. Natuurlijk ook het nodige voedsel om alles te laten draaien. We beginnen al vanaf de 21e juli ter plaatsen.

Voor alle vormen van seizoensarbeid kun je een mail sturen naar congres@jnm.be.

Congresprogramma 2013

Tijdens het congres zijn er verschillende sessies en activiteiten. Hieronder vind je een voorlopig overzichtje van de sessies en excursies. Het definitieve programma krijg je eind juni in je bus via de congresmap. Heb je geen congresmap? Geen nood, er hangen verschillende programma's op in de grote tent.

Woensdag 24/07

14-17u Aankomst fietskaravaan

Voor de verste fietsers zal er een beloning zijn en al de anderen die het wagen om tot het congres te fietsen krijgen een stuk Limburgse vlaai.

17-18u Wandeling door het natuurgebied

voor diegenen die al een eerste vleug van de natuur rond de congresplaats willen opsnuiven is er een kleine wandeling door het natuurgebied (Overbroek).

18-19u Een heerlijk avondmaal om van te smullen

19-22u Lowland Games

hier kunnen alle teams zich van hun beste kant tonen en de uitdagingen aangaan. Zoals strobaalslingeren, draagberrielopen, hout zagen, Klieven en nog veel meer

22u-... Fietszoektocht

Voor degenen die willen zal er een fietsoriëntatietocht zijn door de streek. Zo kan je al eens genieten van het landschap bij nacht en wie weet zien we nog wel iets speciaals.

Donderdag 25/07

5u tot 9u Vossentocht

Voor zij die het willen zien licht worden of een vos willen zien is er de vroeg ochtend excursie op wandelafstand van de congresplaats

9u tot 10 Opstaan en ontbijten

10u-13u

- Boerentoeeren

Aangezien het congres in het zuiden van Limburg doorgaat en deze streek gekend is voor de landbouw gaan we boerentoeeren langs enkele (fruit)boerderijen in de streek.

- Een sessie over GGO's in de landbouw
- De hamster

Een sessie over de wilde hamster die vorig jaar nog gefilmd is in het zuiden van Limburg, maar met uitsterven bedreigd is.

- Natuurbeheer

Een lezing over de natuurgebieden in de buurt, welke beheer er gehanteerd wordt en welke doelsoorten er zijn en waarom. De plaats voor JNM'ers die iets over beheer willen leren of kritisch naar beheer kijken.

13u-14u Middageten

14u-17u

- Debat pesticiden

In Zuid- Limburg worden, meer dan in de rest van Vlaanderen, veel pesticiden gebruikt. Zijn fruitteelt en pesticiden onafscheidelijk of niet? Bestaan er alternatieven? En wat is dan de oplossing? GGO's, minder voedsel verspillen, biologische landbouw,...

- Akkernatuur

Langzaam begint er een band te komen tussen natuur en landbouw en wordt de natuurwaarde van akkers berekend. Door enkele projecten wordt er wat meer natuur gevormd zodat natuur ook buiten natuurgebieden een kans krijgt. Tijdens deze excursie gaan we enkele van deze projecten bekijken.

- Boerentoeeren (doorlopend tot 19u)

Nog eens boerentoeeren, dit keer langs meer boeren en van alles wat (fruitteelt, akkerbouw, veeteelt,...). Deze tocht zal iets technischer zijn over wat de boeren drijft en hoe zij naar landbouw nu en morgen kijken.

- Mergelgroeven en fossielen

Alles over mergel: van hoe het ontgonnen werd tot hoe het gebruikt werd. En wat deze mergel ons allemaal kan vertellen over vroegere soorten.

- Hoogstam Natuur

Hoogstamboomgaarden zijn een cultureel landschapselement van de fruitstreek. Zij zorgen voor nestgelegenheid voor uilen en vleermuizen en vormen speciale biotopen. Maar ook de hoge diversiteit aan fruitsoorten kan zeer interessant zijn. Kort gezegd, in een hoogstamboomgaard vind je voor iedereen wat wils.

19u-20u Avondeten

20u-22u

- AV1: HB-evaluatie

Dit is het moment om HB-ers uit te horen over hoe goed ze hun functie wel niet vervuld hebben het afgelopen jaar, en vooral om hen te bedanken voor het bloed, zweet en de tranen die ze daarvoor gelaten hebben. Een niet te missen gelegenheid, en speciaal daarom hebben we deze AV verzet naar 's avonds. Zij die afwezig zijn hebben ongelijk!

- Bevertocht (totaal 40km fietsen)

De kevie een natuurgebied in Tongeren gelegen in de Jeker vallei, herbergt een het grootste knaagdieren van Europa De bever (Castor fiber). We hopen hem te kunnen zien, maar hiervoor vragen we wel volledige stilte en een goede fiets conditie want het is ongeveer 20km fietsen van af de congresplaats.

22u-.... Muizen

Muizen met de ZWG altijd die schattige diertjes van kortbij willen zien en willen weten welke soorten er zijn de ZWG zal zijn best doen om je iets bij te leren.

Vrijdag 26/07

9u-10u Ontbijt

10u-13u

- AV2: Motie-tijd!

Altijd al eens het Algemeen Huishoudelijk Reglement van JNM willen aanpassen? Vind je dat de leeftijdsgrens toch nog hoger of lager moet, dat we met zijn allen veganistisch of net weer vlees moeten gaan eten, dat de BoVo vanaf nu BH (BestuursHoofd) moet heten, dat het bondsec een bootsec moet worden? Laat je stem horen! Het beloofd een geanimeerde AV te worden, en nog meer als jij op voorhand een motie indiende!

- Bezoek aan de veiling

De meeste kilo's appels, peren en ander fruit passeren hier in de veiling van Haspengouw. Het fruit wordt verkocht en verscheept (in een vrachtwagen dan) over heel Europa. Maar hoe gaat het daar juist aan toe? We brengen een bezoek aan de veiling, trek je ogen alvast open. (gids van de veiling)

- Biotopen in kalkrijke gebieden (v)

Een boeiende excursie met veel diepgaande theorie over biotopen en gradiënten. Het natuurgebied Overbroek, dat met bijzondere veel gradiënten heeft en typisch Haspengouwse habitats op 1 dwarsdoorsnede van de Herkvallei bevat. (Robin Guelinckx, inbo)

13u-14u Middageten

14u-17u

- Haken en breien (voor tijdens de AV)

De ultieme bezigheid voor tijdens de AV wanneer er een lange saaie discussie bezig is en je kan er nog een trui, handschoen, muts of iets anders mee maken

- Beheerwerken

Ieder natuurgebied heeft nood aan beheer en na lange sessies je eens goed laten gaan in de natuur kan altijd plezant zijn.

- Wilde bijen

We weten toch al bijna allemaal dat de bij een belangrijk diertje is en als je het nog niet wist, dan moet je zeker hier eens komen luisteren, of als je gewoon wilt weten welke soorten er zijn en eens mee het veld ingaan (Jens D'Haeseleer)

17u-19u

- Ploegenvergadering

om een eerste indruk te krijgen en je plannen voor het komende jaar te lanceren.

- Beheerwerken

Ieder natuurgebied heeft nood aan beheer en na lange sessies je eens goed laten gaan in de natuur kan altijd plezant zijn.

19u-20u Eten

20u-22u Congresquiz

Sidder en beef! Naar jaarlijkse traditie komt er weer dat ene moment om te tonen dat JNM toch wel slimme koppen heeft. Of om je eens goed te amuseren. Of om die knappe bink in je groep te hebben? Om of te tonen dat jij wel weet welke vogel de *Larus glaucooides* is? Of omdat je graag Borgloonse booze wint? Scherp de geest en knabbel op je potloden. THIS IS CONGRESQUIZ!

22u-... film & filocafé

'steenkoolgas in Limburg', er zijn plannen om in Limburg naar steenkoolgas te boren. Eest zullen we een documentaire bekijken en vervolgens napraten over wat jullie er van vinden en of dit wel een groene energiebron is.

Zaterdag 27/07

9u-10u Ontbijt

10u-13u

- AV3: HB-verkiezing

Welke knappe binken en binkessen zullen dit jaar het HoofdBestuur vormen? Wie wordt BoVo? Wie ping? PéPé? NAC? Allemaal vragen die nu opgehelderd zullen worden. Kom allen af om de beleidsverdediging te aanhoren, zodat je volgend jaar kan checken of er geen loze beloftes gedaan werden! Weer hebben de afwezigen ongelijk!

- Haspengouw een geïsoleerde tuin met bijzondere soorten

Haspengouw de plaats waar er nog nieuw soorten aangetroffen worden (of uitgestorven soorten).

En waar vele zeldzame dieren en planten nog een leefgebied vinden als je al een eerst blik wild hebben van de biodiversiteit in Haspengouw kijk dan maar al eens op biodiversiteitlimburg.be en op waarnemingen.be (Luc Crevecoeur)

- proefcentrum fruit

Het proefcentrum fruit doet onderzoek naar teelttechnieken, naar opkomende plagen en ziektes en naar de meest efficiënte werking van pesticiden. Dat onderzoek eindigt niet in een thesis in de kast van bibliotheek Arenberg, maar belandt rechtstreeks bij de boer, per sms, mail en brochures. Ontdek hoe ze te werk gaan

13u-14u Middageten

14u-17u

- Korte keten landbouw

De herkomst van onze voeding begint alsmear meer belang te krijgen. Hoe kunnen we onze landbouwproducten verwerken in onze voeding? Wat is het belang van hoeveverkoop? En hoe worden de producten gemaakt? Hierop zal Wervel een antwoord proberen te geven

- Eikelmuisen en vroedmeesterpaden

Een excursie naar een aantal hoogstamboomgaarden waar er nog eikelmuisen zitten en een korte uitleg over de vroedmeesterpad

- akkervogels (werkgroep grauwe gors)

De akkervogel werkgroep doet uit de doeken waar zij mee bezig zijn en welke soorten er al waargenomen zijn (Remar Erens)

17u-19u afdelingsmarkt

Je hebt er waarschijnlijk al over gehoord maar nog niet over nagedacht... Op het zomercongres wordt een soort van SHOW-US-WHAT-YOU-GOTmoment georganiseerd. Je staat er met jouw afdeling op een mooi standje show te geven wat jullie afgelopen jaar deden, waar jullie trots op zijn. OF jullie willen een zot project doen en proberen mensen te ronselen

OF jullie hebben gewoon de beste afdeling en wensen dit aan iedereen laten weten. OF ... je kan het zo gek niet bedenken of het past wel op onze marktje.

19u-20u Eten

20u-.....

- HB voorstellen + mopje van de BOVO
- winkelveiling
- Oude sokkenritueel & bal van de BOVO

Naar jaarlijkse gewoonte trappen we iedereen die 26 wordt buiten. Dit jaar is het de beurt aan generatie 1987. Omdat we allemaal met veel plezier nog eens hun straffe stoten en hun verhalen uit de goeien ouwen tijd aanhoren voor we hen definitief naar het rusthuis doorverwijzen, is er een laatste kans om afscheid te nemen van onze oudjes. Be there!!!! en bal van de bovo/fuif

Zondag 28/07

Opruimen en wegwezen... Tenzij je nog helpen wilt met de afbraak, meer info daarover op congres@jnm.be

Doorlopende activiteiten of bij goed weer

Uiteraard zal er ook een speciaal plekje voorbehouden worden voor gezelschapsspelletjes. Schaken, dammen, pokémon-kaarten, noem maar op, het zal er zijn! Daag je aartsrivalen uit voor een spelletje vier op een rij of breng hele avonden door met bordspelen.

Verder is er ook nog een heuse laddercompetitie. Daag tegenstanders uit om uiteindelijk helemaal bovenaan te geraken en gekroond te worden tot beste laddercompetitiër van het congres! Verdien prestige, eer en eeuwig respect van uw medejeugdbonders (want laat ons eerlijk zijn, daar gaat het allemaal om!).

Vleermuizen zoeken

De bossen in het zuiden van Limburg zijn verborgen parels. Je vindt er onder meer allerlei zeldzame vleermuizen zoals de Bechstein's en de Bosvleermuis. Gewapend met batdetectors en mistnetten gaan we op zoek naar deze vliegende zoogdieren! Nachtelijke natuurstudie van topniveau!

Kalkgrasland

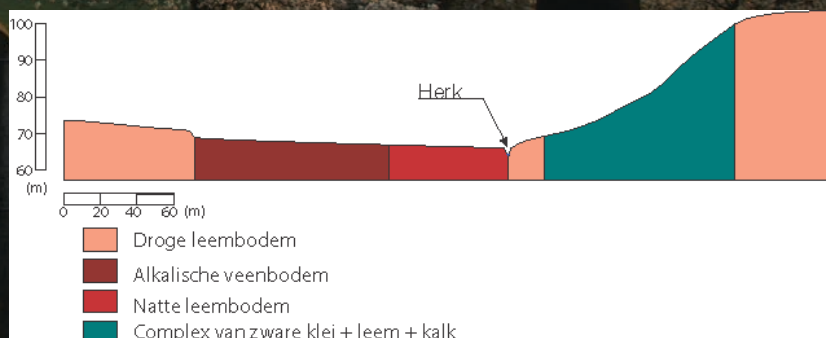
De Herk, samen met een aantal andere kleine beekjes hebben een groot deel van Haspengouw geschapen. In het zuidelijk gedeelte waar het hoogteverschil groter is zijn er valleien ontstaan. Veel van deze valleien hebben een asymmetrisch karakter door de aanwezigheid van kalk in de ondergrond. De kalk is harder dan de leem- en kleigronden die de streek typeren waardoor er veel minder erosie is aan één kant van de vallei.

In het natuurgebied Overbroek (vlak bij de congresplaats gelegen) is deze kalkhelling tussen west en zuid gericht. Deze helling bevat in de ondergrond een complex van zware klei, leem en kalk. In de zomer biedt deze helling een warme plek voor unieke flora en fauna zoals: harige ratelaar, gevinde kortsteel en wikkebij. Verder bestaat dit gebied nog uit 2 delen. Het onderste gedeelte van de helling met weinig bijzondere vegetatie. Het laatste gedeelte daarentegen is alkalisch veen met een pH-waarde van ongeveer 8. De mergel zit hier niet diep waardoor het kwelwater mergel met veen vermengd. De belangrijkste vegetaties in dit gebied is zegge en riet. Er komen hier ook een aantal verschillende orchideeënsoorten voor.

Mergels van Gelinden

De mergels van gelinden zijn niet hetzelfde als de kalk die we kennen van op de Sint-Pietersberg. Dit is de geologische vorm van mergel. Dat is namelijk een mengeling van kalk en klei. In Gelinden komt er ook nog leem in voor. Bovendien is de vorming van de mergellaag gebeurt in het Paleoceen, ongeveer 58 miljoen jaar geleden en niet in het krijt. Er is een open groeve voor het ontginnen van mergel. Deze werd gebruikt om de landbouwgrond minder zuur te maken.

Geschiedkundig is deze mergel ook zeer belangrijk. Er zijn vele fossielen aanwezig, waarvan vele soorten nog nooit eerder zijn gevonden. De belangrijkste vondsten bevinden zich nu in het natuurhistorisch museum in Brussel en zijn uitgesteld in vitrines 36 en 37. Het ontstaan van deze mergels is te danken aan een estuarium waar sedimenten werden afgezet. Door het mengen van het zoute zeewater met het zoetwater van de rivier, ontstond er een ideaal biotoop voor het fossiliseren van planten.

Anders omgaan met land en water in de Fruitstreek

Sinds het bestaan van de mens is water een noodzaak geweest. Later bouwden de mensen langs beken en rivieren. In de valleien die regelmatig overstromden, werden er geen huizen gebouwd. Door de groeiende bevolking werden deze valleien ook ingenomen. Om te vermijden dat de beken en rivieren over hun oevers treden, werden deze verhoogd en versterkt. Verder werden er percelen droog gelegd, beken werden ingebuisd, andere beken werden recht getrokken en dieper uit gegraven. In de fruitstreek komen de steile hellingen in het landschap er ook nog eens bij met de grote percelen er op.

Je hebt er wel eens over gehoord: "Door een lente storm (wanneer de gewassen nog niet ontwikkeld zijn) is er modder van op de akkers het dorp in gelopen. Straten staan blank, dorpen zijn bedreigd door modderstromen en beken treden buiten hun oevers. Dit bracht meestal grote financiële schade met zich mee, niet alleen in de dorpen maar ook landerosie op de akkers.

Dankzij onder andere de Watering van Sint-Truiden en andere organisaties zijn er nu projecten op poten gezet voor het beperken van deze landerosie en wateroverlast. Er zijn projecten om de modderstroom te verminderen, deze bevinden zich op de akkers. En er zijn projecten voor de opslag van water. Indien er een goed inrichting is, is er hier ook een plaatsje voor natuur.

Er worden verschillende systemen uitgewerkt. Om te beginnen kan er gras worden aangelegd om het water af te remmen en er voor te zorgen dat er geen modder verder stroomt. Dit zijn dan grasstroken aan de rand van het veld of midden in het veld. Graslanden worden aangelegd bij percelen die zeer erosiegevoelig zijn.

Als tijdelijke constructies worden strodammen gebruik om het water af te remmen. Dankzij deze grasstroken kunnen vele dieren zich voorzien van voedsel en schuilplaats. De weidevogels krijgen hier ook een kansje om te broeden.

Om grote hoeveelheden water op te vangen, worden er wachtbekkens aangelegd. Tijdens zomers komen hier dieren baden en drinken. Er komt een unieke vegetatie voor die verder nabij de akkers niet voorkomt. Tijdens de winter kunnen de opvangbekkens dienen als voederplaats voor dieren (indien er ruigere hoekjes blijven staan).

Het is belangrijk dat beken meer ruimte krijgen. Zo kunnen ze gecontroleerd over stromen in overstromingsgebied. Bij de heraanleg van de beken, komen de meanders terug. Zo kan het leven in de beken zich beter vestigen. In de overstromingszone langs de beek komen er unieke plaatsjes voor die heel regelmatig van vorm veranderen. Dit is dus een geschikte plaats voor dieren om zich te voeren en voor schuilplaats.

Er kunnen ook overstromingszones worden aangelegd. Het verschil met hier boven is dat deze zones een landbouwfunctie wordt uitgevoerd. Behalve als er te veel water is, worden deze percelen ook onder water gezet om te zorgen dat het water langer wordt opgehouden en zo een piek in het waterdebiet te verminderen.

Fruitstreek verwerk weekend Soft Edition

Dit is een speciale editie van het fruitstreek verwerk weekend. We gaan confituur maken speciaal voor het congres. En als het kan ook nog de fijnere smaak van appel-kersen sap.

Haal je pluk-emmers al maar boven en zet de glazen potten al maar klaar. De aardbeien zullen pruttelen op het vuur en de kersen worden aan de lopende band ontpit.

Als je komt, breng dan zeker lege potten mee. Liefst oude confituur-of chocopotten van Bonne Mamon, wereldwinkel, Tante Elianne, Pur Natur of gelijkaardige potten. Geen potten waar zuur in heeft gezeten.

Extra bonus dit jaar is een speciale SAP-zuipkaart op het congres.

Leden en ini's zijn welkom om te komen helpen van 29-06-2013 vanaf 18u tot 01-07-2013 tot 17u. Op voorhand inschrijven (ZEKER DOEN!) kan via NAIS of met een mailtje naar jnmfruitstreek@gmail.com. Overschrijven naar BE49 9730 3392 4671 met vermelding van je naam en FVWE.

Hopelijk zien we je zeker op het persweekend.

Het Fruitstreek perscomité

Natuurbeheer binnen afdelingen

Enkele resultaten

Zoals sommigen op het congres misschien gehoord hebben, wouden we met de BWG graag afdelingen ondersteunen in verband met beheer. Om dit goed te kunnen doen moeten we natuurlijk weten welke afdelingen dat graag hebben, wat ze al doen, wat ze niet doen, wat ze weten, wat ze willen weten... en daarom hebben wij een grote belronde gehouden! Sommigen van jullie zouden dit al moeten weten aangezien we van elke afdeling (dood of levend) iemand gebeld hebben. We geven jullie nu graag een overzichtje van de resultaten!

Aantal werkdagen per jaar

Om te beginnen vonden we 43 levende afdelingen, hoera!

In het totaal gebeuren er zo'n 136 werkdagen per jaar over al die afdelingen. Gemiddeld per afdeling zijn dat er drie. Antwerpen scoort met kop en schouders het beste met maar liefst 5.5 werkdagen per afdeling per jaar! Een dikke proficiat aan Mechelen met ong. 17 werkdagen per jaar! Maar ook Lage Kempen, Zuid-West-Brabant, Taxandria en Antwerpen doen het ook goed.

Contact met Natuurpunt

We vroegen ons ook af hoe het precies zat met het Natuurpunt contact, aangezien Natuurpunt vaak gebiedjes heeft om in te werken, en dan ook materiaal en soms ook lekker eten en drinken voorziet! Vele afdelingen hebben al vele jaren een gezonde relatie, wat natuurlijk ook handig is voor andere soorten van ondersteuning die niet in verband staan met beheer.

Maar liefst 32 afdelingen hebben goed contact met Natuurpunt, en 7 afdelingen durven zelfs spreken van een zeer goed contact! Slechts 4 afdelingen hebben geen contact met Natuurpunt!

Poelenproject

Zoals jullie hopelijk al hier en daar gehoord hebben zijn we weer bezig met het poelenproject.

Het was eigenlijk vooral daarvoor dat we de belronde zijn gestart, en we waren blij te horen dat toch wel 17 afdelingen enthousiast waren om met ons weer in het poelenproject te vliegen. Daarboven zijn er nog eens 8 afdelingen die interesse tonen en hopelijk binnenkort ook een eigen poel adopteren. Vlaams-Brabant scoort het beste met 100% van de levende afdelingen die meedoen of nog plannen mee te doen, gevolgd door Antwerpen (80%) en Oost-Vlaanderen (50%). In de uithoeken van Vlaanderen worden er helaas het minste poelen geadopteerd.

Eigen gebiedje

Verder hebben 13 afdelingen een eigen gebiedje hebben en 19 afdelingen hebben eigen werkmateriaal. 24 afdelingen hebben dus geen materiaal, maar werken vooral samen met Natuurpunt hiervoor.

We kunnen dus stellen dat de afdelingen goed bezig zijn wat betreft natuurbeheer.

Afdelingen die toch nog af en toe met de handen in het haar zitten, mogen zeker contact opnemen met de BWG die steeds voor jullie paraat staat!

Kussen van de BWG!

Ook de OESO verbreedt niet graag

De OESO heeft een rapport uitgebracht over de economische toestand in België en besteedt daarin uitgebreid aandacht aan het transport in ons land van beton en lintbebouwing. Wie het rapport doorleest, merkt al gauw op dat de organisatie het niet begrepen heeft op de grote infrastructuurwerken zoals die nu in Vlaanderen gepland zijn en de argumenten die ze aanhalen lopen opvallend gelijk met de argumenten van milieu-organisaties tegen de verbreding van de Brusselse ring.

Door: Mathias Balcaen

Infrastructuurwerken als oplossing?

Over die grootse infrastructuurwerken zegt de OESO hetvolgende: "Reducing local bottlenecks through more investment would be of limited help."

Ze noemen het niet alleen een (veel te) dure en verstorende ingreep, maar bovendien wijzen ze ook op het aanzuigeffect. Elke verlichting van fileleed die door een ringverbreding bekomen wordt, zal waarschijnlijk maar van korte duur zijn omdat er door de nieuwe infrastructuur ook nieuw verkeer wordt aangetrokken. Het netto-resultaat is dus gewoon dat we met nog meer mensen samen in de file zullen staan. Maar ondertussen hebben de betonboeren toch weer even de handen uit de mouwen kunnen steken.

Als voorbeeld van deze verkeerde benadering geeft de OESO zelf de ringverbredingsplannen van de Vlaamse regering. Het meesterplan om alle fileproblemen rond Brussel op te lossen is volgens Crevits en co even geniaal als eenvoudig: nog meer rijstroken! De OESO zegt hierover dat het enige resultaat van deze ingreep een verschuiving van het fileleed naar andere delen van het

autowegennetwerk zal zijn (de zogenaamde Braess-paradox: het toevoegen van extra capaciteit aan een netwerk kan leiden tot een afname van de prestatie van het netwerk als geheel).

Subsidies van autoverkeer

Dat infrastructuurwerken niet de oplossing zijn voor het fileprobleem blijkt ook uit het feit dat België nu al het meest uitgebreide autowegennetwerk heeft van de hele OESO, maar dat we relatief veel meer te lijden hebben onder files. Hetzelfde traject duurt in Brussel 7% langer dan in Londen, 5% langer dan in Parijs.

De OESO stelt twee andere en relatief eenvoudige maatregelen voor. Maatregelen die bovendien minder geld kosten dan de verbreding van de ring: ze leveren zelfs geld op. Beide voorstellen komen namelijk neer op het extra belasten van ongewenst verkeer.

Een eerste punt van hun voorstel is gericht op het aanpakken van het wagenpark. De OESO erkent dat brandstof al zwaar belast wordt in ons land, maar zegt wel dat "de effecten van de belastingsbehandeling van transportbrandstof tegengewerkt worden door het subsidiëren van autogebruik." Hierbij verwijzen ze vooral naar bedrijfswagens. Het belastingvoordeel voor bedrijfswagens is het derde hoogste in de OESO en leidt tot een inkomstenverlies van 0.5% van het BBP voor de Belgische overheid. De OESO stelt dan ook voor om iets aan deze oversubsidiëring te doen.

Een tweede voorstel van de OESO is het invoeren van een 'congestion tax'. In steden als Londen is dit al langer een feit en de ervaring leert dat er initieel veel weerstand tegen is, maar dat deze weerstand snel omslaat eenmaal de nieuwe belasting daadwerkelijk wordt ingevoerd. Het klopt dat deze belasting het duurder maakt om met de auto in de stad te rijden, maar eenmaal mensen de gevolgen ervan

ervaren, vinden ze deze extra kost meer dan de moeite waard. De tijdswinst door de verminderde files en de toename van andere transportvormen maken het leven in de stad zo veel aangenamer dat men de extra belasting er met plezier bij neemt.

Gevolgen van verkeerde beleidskeuzes

Hoewel de grootste aandacht van de OESO gaat naar de economische gevolgen van deze verkeerde mobiliteitsaanpak, hebben ze ook aandacht voor de andere problemen die erbij komen kijken. Ten eerste zien we het aandeel van transport in de totale uitstoot CO₂-equivalenten stijgen van 14.3% naar 18.3% in de periode 1990-2010. De OESO gelooft dat het verminderen van de CO₂-uitstoot door transport een belangrijke rol kan spelen in het behalen van de doelstellingen.

Naast CO₂-uitstoot neemt de OESO ook die andere uitstoot onder de loep: fijn stof. Hierbij halen ze vooral uit naar de dieselwagens die de luchtkwaliteit in de binnensteden om zeep helpen. Als oplossing stellen ze 'Low Emission Zones' voor waar enkel wagens mogen rijden die binnen bepaalde uitstoot criteria vallen én het extra belasten van diesel, zodat het op gelijke voet wordt behandeld met benzine. Dit laatste zou de overheid bovendien nog eens 0.5% van het BBP in belastingen opleveren.

Dit alles is waar milieu-organisaties al jaren om roepen, maar wat totnogtoe in dovemansoren viel bij minister Crevits. Zou de OESO meer impact hebben?

JNM laat er geen MOS over groeien!

Eind februari vond een ontmoeting plaats tussen JNM en MOS. Daar werden niet alleen koffietjes gedronken, maar ook plannen gesmeed voor de toekomst. Hoe raken de MOS-leerlingen in contact met JNM? Wat kan JNM betekenen voor MOS? Allerhande ideeën werden uitgewisseld, maar... wat is dat nu, MOS??? Willem (14, afdeling Westland) en Michelle (16, afdeling Roeselare) leggen het even voor ons uit.

Door Tim Vandewiele

Wat is MOS? Wat doen jullie?

Michelle: MOS staat voor Milieuzorg Op School. Via MOS wil een school zich engageren voor een groenere school en een beter milieu. Wanneer een school zich hiervoor inzet, kan ze als beloning MOS-logo's krijgen.

Willem: Met onze MOS-groep, die bestaat uit leerkrachten en leerlingen van alle jaren, zitten we maandelijks samen om natuur- en milieuactiviteiten uit te denken en te bespreken. Ik zit ondertussen twee jaar in de MOS-groep.

Welke activiteiten zijn dat dan zoal?

Willem: we doen mee aan de Wereldwaterdag en op de Dikke truiendag verkopen we chocomelk uit herbruikbare bekertjes. Ook op ons schoolfestival zorgden we voor herbruikbare bekertjes om de afvalberg te verkleinen. Onlangs kwamen de gierzwaluwen terug naar onze school en plaatsten we nestkasten. We hebben ook een composthoop op school, waarrond we nu bomen hebben aangeplant.

Michelle: wij hebben zonnepanelen en een windmolen geplaatst. Natuurlijk hebben we dat niet zelf gedaan, we hebben wel de opbouw gevolgd en nadien een voorstelling gegeven aan de ouders. Rond de kerstperiode hebben we een kerststal

gezet waarvan we de lichtjes deden branden door op een fiets te rijden. Ik vond het zalig dat we naar Brussel mochten om een MOS-logo in ontvangst te nemen.

Hoe ben je bij MOS terecht gekomen?

Willem: Een leerkracht vroeg wie interesse had om deel te nemen aan de MOS-werking. Ik hoor leerlingen op school allerhande milieuproblemen ontkennen en vind het daarom nodig dat er zoiets bestaat als MOS. Het eerste jaar was ik de enige MOS-leerling. Nu zijn we al met twintig, een echt succes!

Michelle: Een leraar wist dat ik in de JNM zat en vroeg me of ik MOS-verantwoordelijke zou worden van de klas. Dat was wel in het lager. Nu ik weet dat MOS ook in het middelbaar bestaat, ga ik zeker eens zien of we met de school een MOS-werking kunnen opstarten!

Willem: MOS is samen zijn met leerlingen, vrienden die zich inzetten voor natuur en milieu op school. We organiseren toffe activiteiten, waarop we anderen iets kunnen bijbrengen over natuur en milieu. JNM-ers willen toch ook meer natuur en meer aandacht voor het milieu? Met MOS kan je dit zelfs op jouw school realiseren!

Bedankt beiden voor het interview en... tot op JNM-activiteit!

Wil je meer info over MOS-werking op jouw school? Wil je zelf een MOS-werking opstarten? Ga naar www.milieuzorgopschool.be, stel het voor aan leerkrachten of vraag hulp aan een MOS-begeleider!

Waarom moeten alle JNM-ers MOS-er worden?

Michelle: MOS was voor mij een super ervaring. Met MOS gaat er op school meer aandacht naar natuur en milieu en overtuigen we iedereen van het belang hiervan.

Hoe zou het nog zijn met... Jelle Delanoetje?

Jelle Delanoetje

- in JNM van 1991 tot 2009
- oud-voorzitter en -ping van afdeling Mechelen
- organiseerde verschillende Cassenbroek- en Druidekampen
- 29 jaar
- getrouwd met Roosje, vader van Febe (4) en June (2)
- marktkramer, winkelluitbater en bioboer

Nee, het leven stopt niet na 26. Of toch niet helemaal. Maar hoe gaat onze oude garde om met hun ballingschap? Of nog: wat staat ons zoal te wachten? Euglena zoekt enkele markante ouwe sokken op om te kijken hoe ze leven, wat ze doen, en hoe het met hen gaat. Deze keer: Jelle Delanoetje.

Ook dit jaar zullen er eind juli weer een heleboel JNM'ers de spreekwoordelijke deur achter zich dicht trekken. Geen beter moment dus om deze rubriek te starten dan met het congres in het verschiet. En nu velen onder ons in gedachten al in de Fruitstreek vertoeven, ook geen betere kandidaat dan marktkramer en bioboer Jelle om de spits af te bijten. Tonnen appels, peren, aardbeien en ander lekkers brengt hij jaarlijks aan de man. En niet onbelangrijk: 't is al bio.

Drang om te zaaien

Voor het interview gaat het richting Mechelen. Een eindje buiten de stad geniet Jelle er van de rust en het natuurschoon. Zijn huis grenst pal aan het Mechels Broek,

een blik uit het raam doet denken aan het betere aquareelwerk. Achter weilanden, galloway-runderen en Dijle doemt in de vorm van de Sint-Romboutstoren nog net een stukje gotisch werelderfgoed op. Geen wonder dat deze ouwe sok in de schaduw van het ouderlijke huis is blijven wonen. De unieke locatie blijkt meteen ook zijn JNM-verleden te verklaren. Er volgt al meteen een bekentenis: 'Ik zat eigenlijk al sinds mijn vierde in de JNM. Vaak waren ze aan het werk vlak achter onze tuin, of zelfs erin. Ik liep er dan altijd achteraan.' Op die manier geraakte ook zijn jongere zus overtuigd. Zijn broer ('ik stond rationeel al wat verder') bleef daarentegen sceptisch. Die laatste zou gedurende het gesprek trouwens nog een paar keer tussenkomen. En het is niet dat we hem een platform willen geven, maar omdat een gezonde portie zelfrelativering geen kwaad kan, hoort u nog wel van hem.

Je kwam dus al heel vroeg in contact met JNM. Maar denk je dat het ook iets voor jou geweest zou zijn als je er pas later van gehoord had?

Zeker. Veel kreeg ik immers al mee van thuis. We hebben altijd redelijk zelfvoorzienend geleefd. Groenten kweken, kippen houden, geiten melken, het hoorde er allemaal bij. Was het niet thuis, dan wel op de boerderij van mijn nonkel. We werken trouwens nog altijd samen; hij levert een deel van de groenten die ik verkoop.

We waren met drie kinderen thuis, maar ik was wel het meest met in de tuin werken bezig – en met buiten spelen in het algemeen. Toen ik zes jaar was, had ik mijn eigen moestuin. JNM heeft me in veel dingen wel verder gestimuleerd, maar ik denk dat ik uiteindelijk sowieso zou doen wat ik nu doe.

Beschrijf eens waar die passie voor groenten, fruit en zelf telen vandaan komt.

Het is dat zelfvoorzienende dat me zo aantrekt. Ik hou ervan om te leven met de natuur, op het ritme van de seizoenen. Meer nog, ik kan haast niet anders. Met de lente komen de kriebels, en voel ik in heel mijn

lichaam de drang om te zaaien en de aarde te bewerken.

Toch ben je nu hoofdzakelijk marktkramer, en ben je meer bezig met verkopen dan met landbouw. Hoe komt dat?

Zelf had ik nooit een boerderij, zoals mijn nonkel. Ik ging dus vaak bij hem helpen, en uiteindelijk niet alleen meer op het land, maar ook op de markt. Zo kreeg ik de smaak te pakken en ben ik erin gerold. In 2003, toen mijn middelbaar erop zat, stond ik voor het eerst met een eigen kraampje op de markt; dat was toen niet veel meer dan één paraplu. Daarna ben ik wel snel beginnen uitbreiden. De eerste jaren nog vrij moeizaam, omdat ik ondertussen ook studeerde en zelfstandige in bijberoep was, maar na mijn bachelor politieke wetenschappen zei ik de universiteit vaarwel en werd ik voltijds marktkramer.

Eén lange dag

En voltijds, dat valt letterlijk te nemen. Eén paraplu werden er al gauw vier, en weken met vijf of zelfs zes markten eerder regel dan uitzondering. 'Het levensritme, dat heb ik bij JNM geleerd. Ik herinner me dat een Cassenbroekkamp aanvoelde als één lange dag, met af en toe eens een beetje slaap. Tot je het gewoon werd. En dat ben ik het nog steeds.' Wanneer mama even langsloopt en bezorgd vaststelt hoe vermoeid haar zoon er alweer uitziet, moet hij haar toch gelijk geven. 'Het doet me denken aan wanneer hij thuis kwam van een kamp,' vertelt ze, 'dan sliep hij 24 uur aan een stuk.' Waarop Jelle: 'Dat zouden nu 24 dagen moeten zijn.'

Het is de laatste tijd dan ook drukker geweest dan anders, want sinds kort heb je nu ook een winkel.

Klopt. Eén van mijn neven wilde een huis

kopen in Antwerpen, en vond er één met een handelspand op het gelijkvloers. Door een samenloop van omstandigheden hebben we besloten het erop te wagen: er was veel vraag naar, de locatie was perfect – met in de buurt een biowinkel die was dicht gegaan – en Roosje, met wie ik in 2008 getrouwd ben, was net afgestudeerd. Het is vooral zij die zich met de winkel bezig houdt.

Maar zoals dat vaak gaat, liepen er op het einde heel wat dingen vertraging op. De laatste weken hebben we dan ook heel hard gewerkt. De rekken voor de groenten en het fruit zijn pas de nacht voor de opening geleverd. Organiseren doe ik nog een beetje zoals bij de JNM: daar werd ook alles pas één dag op voorhand geregeld. (lacht)

(broer pikt lachend in) Hij heeft er dan toch iets geleerd: hoe het niet moet.

Ook in je winkel hou je vast aan je biologische filosofie. Vanwaar eigenlijk die keuze?

Bio is evident voor mij, ik heb het nooit anders gekend. Men heeft het altijd over 'biovoeding', maar ze zouden beter al het andere eten specifiek benoemen, en bio als gewoon beschouwen, want dat is het ook. En dan is er de smaak natuurlijk: vergelijk eens een biologische met een gemanipuleerde appel, en je proeft meteen het verschil.

Ik probeer om alles zo rechtstreeks mogelijk van bij de bioboer tot op de markt en in de winkel te krijgen. Ik werk samen met zes boeren, elk met hun eigen specialiteit, en wil zo dus van alles het beste samenbrengen. Dat is een beetje het idee achter Biohofke. Momenteel verkoop ik maar heel zelden zelf geteelde groenten en fruit, maar op termijn zal er ook meer en meer van eigen kweek te proeven zijn.

Dromen bij het kampvuur

En daarvoor moet de Baarbeekhoeve, het volgende project, gaan zorgen. Een vervallen hoeve in de Mechelse stadsrand met 3 ha grond eromheen; plaats zat voor kippen, geitjes, fruitbomen, patatten- en maïsvelden, spinazie, prei, boontjes, erwten, pompoenen, aardbeienplanten, bessen- en frambozenstruiken en al hetgene we hier nog vergeten; een plek waar mensen welkom zijn om samen 'puur natuur' te ervaren; kortom, Jelle's ultieme jongensdroom.

Los van de enorme hoeveelheid werk die nog verricht zal moeten worden: hoe zie je het leven op je toekomstige boerderij?

Ik zal zelf weer wat meer met landbouw bezig kunnen zijn, en dat is fijn, want het is toch de basis van de mens, noodzakelijk om te overleven. Maar het draait zeker niet alleen om groenten en fruit voor de verkoop: het moet een plek worden waar iedereen welkom is, om de pracht van de natuur te ervaren, om te leren, te helpen, te ontspannen,... Stel je voor: samen patatten oogsten, ze 's avonds klaar maken en opeten bij het kampvuur. Ik betrap mezelf er wel eens op dat ik de sfeer die er zo vaak bij JNM hing opnieuw probeer op te roepen.

Dat klinkt haast als een paradijs...

Ik hoop dat het dat wordt (lacht). Er moet natuurlijk nog heel erg veel gebeuren, maar het leukste is dat de droom die ik al zo lang koester, en waarover ik het ook met heel wat JNM'ers gehad heb, 's avonds bij het vuur, nu echt aan het uitkomen is.

We willen er in harmonie met de natuur leven, dus wil ik zeker ook de seizoenen vieren. Zaaïen in de lente, hooien in de zomer, knotten in de herfst... allemaal dingen die ik ook met de JNM heel vaak gedaan heb.

Zo lijkt het wel een ideale setting voor een JNM-kamp.

Zeker, ik hoop ook dat er hier nog zullen doorgaan. Bij deze meteen een uitnodiging voor wie eens een duurzaam landbouw kamp wil organiseren. En met nog zoveel te doen zijn werkkampen hier ook altijd welkom (lacht).

Je bent dus van plan om veel gasten te

ontvangen.

Ja, want ik vind het ook belangrijk om die levenswijze door te geven. In mijn dochtertje Febe (4 jaar, nvdr) herken ik al helemaal mezelf: altijd buiten, nu al haar eigen kippen,... Iedereen is welkom, maar het zou extra leuk zijn als er later nog veel kinderen naar de Baarbeekhoeve komen.

Een (bak) pintje(s)

Tijd voor een rondje herinneringen ophalen. Straffe stoten en machoverhalen zijn tot hiertoe niet aan bod gekomen, maar de pretlichtjes in Jelle's ogen verraden dat ze wel degelijk bestaan. 'Missen doe ik JNM niet, maar ik kijk er wel met heel veel plezier op terug.' Terwijl hij even in stilte geniet, mengt zijn broer zich nog even. Het onderwerp roept langs zijn kant duidelijk andere gedachten op: 'JNM, dat staat toch voor Jong en Nog Maagd?'

Welk straf verhaal wil je, bij wijze van toemaatje, graag met de lezers delen?

(denkt na) Memorabel was een avond bij het kampvuur. Om de een of andere reden – ik weet niet meer waarom – was ik op een houten palet op de rand van het vuur gaan zitten. Na vijf minuten, toen ik het al verschrikkelijk warm had, kregen Mantien Van Gils, Tom Andries en nog een paar anderen een idee voor een weddenschap. Voor een bak bier (uit betrouwbare bron hebben wij vernomen dat het niet om een bak, maar

om één pintje ging, nvdr) moest ik nog een minuut midden in de vuurhaard gaan zitten. Het eindigde met een doorgebrande zwembroek en een verbrande poep.

Tot slot: zou je zonder leeftijdsgrens nog steeds dat soort dingen aan het doen zijn?

Nee, dat niet. Die grens heb ik niet nodig gehad. Er is voor alles een tijd, en hetgeen ik nu doe lijkt een logisch vervolg. Ik ben er ook niet van de ene dag op de andere uitgegaan; omdat ik al aan het werken was, ben ik de laatste jaren eerder uitgebeld. Ik ging nog langs op kampen en congressen, en dat was altijd heel leuk, daar kon ik me echt aan opladen. Omdat ik groenten moest leveren, was ik een jaar zelfs met de camion op congres. Dat had zo z'n voordelen: in de laadbak konden we elke morgen uitslapen, en als we honger hadden worstjes bakken.

Met deze biecht ronden we af. Vrouw Roosje stipt nog even aan dat zij, als buitenstaander, de gelijkgezindheid en het gemeenschappelijk bewustzijn onder JNM'ers toch wel speciaal vindt. Die pluim steken we met plezier nog op onze hoed alvorens helemaal te eindigen. Wie Jelle nog eens wil zien zal naar de markt, winkel of Baarbeekhoeve moeten gaan. Maar zijn kindjes, zo zegt hij, kunnen we – aangezien mama het ook goed vindt – over een jaar of vijf wel in de JNM verwachten. En over een jaar of dertig dus in deze rubriek.

*Biohofke: Kleine Beerstraat 1, 2018 Antwerpen
Markten: kijk op www.biohofke.be*

Zag jij ooit een onweerstaanbare jongen? Zag jij ooit dat meisje waarmee je jezelf wel oud ziet worden? Wist je precies wat hij/zij aanhad, wanneer hij/zij een wenkbrauw de hoogte instuurde of zijn/haar tanden blootlachte, maar niet naar welke naam de persoon in kwestie luistert? Stuur je beschrijving naar ons en kom te weten wie jouw hart veroverd heeft!

Bloemetjesplukker

Zeg een meisje, waar ging jij heen, alleen na de spetterende kerstfuif? Ik zag je voorbij mij flaneren, je blonde haren wapperend achter je aan. Het was alsof je me uitkleedde met die mooie blauwe oogjes van je, het werd me even zwart voor de ogen, en toen ik die eindelijk weer durfde te openen bleek je weg te zijn. Je zette de bloemetjes buiten, letterlijk en figuurlijk, kan ik die bloemen ook eens van jou kleedje plukken? wie ben je? Weet dat ik op je wacht, hoe lang het ook moge duren. Stuur me op bloemetjesplukker@gmail.com.

Smeren

Aan die knappe coureur op de koers met de blauwe helm, jou strakke benen wil ik wel eens insmeren!

Bondssecretaris	Eeckhout	Evelyne	bondssec@jnm.be
Bondsvoorzitter	Sercu	Bram	bovo@jnm.be
Knokker	Decaluwé	Céline	knokker@jnm.be
Nationaal Afdelingscoördinator	Van Gansbeke	Pieter	nac@jnm.be
Penningmeester	Desiere	Sam	ping@jnm.be
Pepe	Boeraeve	Pepijn	pepe@jnm.be
Uitgever	Meeusen	Nik	uitgever@jnm.be
Voorzitter van de BWG	De Smedt	Pallierter	bwg@jnm.b
Voorzitter van de MWG	Van den Bossche	Joris	mwg@jnm.be
Voorzitter van de NWG	Bockx	Willem	nwg@jnm.be
Vormingsverantwoordelijke	Willems	Eva	vover@jnm.be
AOP - Provinciaal afdelingscoördinator Antwerpen	Wittenberg	Arnold	pacantwerpen@jnm.be
AOP - Provinciaal afdelingscoördinator Brabant	Balcaen	Mathias	pacbrabant@jnm.be
AOP - Provinciaal afdelingscoördinator Limburg	Jambon	Wim	pac limburg@jnm.be
AOP - Provinciaal afdelingscoördinator Oost-Vlaanderen 1	Camps	Linde	pacoostvlaanderen@jnm.be
AOP- Provinciaal afdelingscoördinator Oost-Vlaanderen 2	Vandevoorde	Anton	pacoostvlaanderen@jnm.be
AOP - Provinciaal afdelingscoördinator West-Vlaanderen	Becuwe	Pieter	pacwestvlaanderen@jnm.be
CP - Euglena redacteur	De Vroey	Lennert	euglena@jnm.be
CP - Intern communicatieverantwoordelijke	Meeusen	Nik	inkom@jnm.be
CP - Kikker redacteur	Van Ongeval	Kaat	kikker@jnm.be
CP - Pers/promoverantwoordelijke	Mees	Hannelore	persenpromo@jnm.be
CP - Webmaster	Lenders	Seppe	webmaster@jnm.be
PP - Congresverantwoordelijke	Rappé	Wim	congres@jnm.be
PP - Internationaal Secretaris	Dekeukeleire	Daan	ins@jnm.be
PP - Kampensecretaris	Parmentier	Nele	kampensec@jnm.be
VP - Animatorcursus	Willems	Eva	animatorcursus@jnm.be
VP - Basiscursus	Claeys-Bouuaert	Mathias	basiscursus@jnm.be
VP - Hoofdanimatorcursus	Vangansbeke	Maarten	hoofdanimatorcursus@jnm.be

Euglena is het nationale tijdschrift van de JNM. Het verschijnt driemaandelijks en wordt door onze vrijwilligers gemaakt. Artikels, foto's, tekeningen en ideeën zijn steeds welkom op het redactieadres. Teksten liefst via e-mail. Maak je teksten niet op, dat is werk voor de redactie. Zet wel je naam onderaan de tekst. Foto's en grafieken zet je niet tussen de tekst, maar geef je in een apart bestand of als origineel erbij. Foto's moeten minstens een resolutie hebben van 300dpi. Ingescande lijntekeningen 600 dpi. Vermeld ook de naam van de fotograaf. De redactie behoudt zich het recht om wijzigingen aan te brengen wegens taalkundige, technische of esthetische redenen en om bijdragen te weigeren.

Speciale dank aan de schrijvers en fotografen. (Foto achterflap: Jeroen Demaeght)

Layout: Nik Meeusen
 Hoofdredactie: Lennert de Vroey
 Redactie: Idv, nme, Evelien Scheelen, Kaat Van Ongeval, Judith Herman, Benjamin Meeusen, Annelies Janssens, Klaas Debusschere.

Kaat Van Ongeval	0471/53 30 55	kaatvanongeval@hotmail.com	'S Heerenbosch
Annelieke Scheelen	0478/999119	anneliekesche@hotmail.com	Aa-Beek
Thijs Nouws	0477/60 24 67	thijs@jnm.be	Akerland
Veerle Rappé	012/74 35 46	veerleksenia@gmail.com	Fruitstreek
Seppe Lenders	0487/33 86 52	seppe.lenders@gmail.com	Antwerpen
Esben Six	09/385 84 32	ijbeer@gmail.com	Bovenschede
Robrecht Debbaut	0479/13 53 18	robrechtdebbaut@hotmail.com	Brugge
Mathias Balcaen	0476/07 24 56	mathias.balcaen@gmail.com	Brussel
Zeger Van Den Broele	09/349 19 32	zege.vandenbroele@UGent.be	Durmeland
Roeland Develter	0474/309279	roel_d_@hotmail.com	Eeklo
Veerle Rappé	012/74 35 46	veerleksenia@gmail.com	Fruitstreek
Jakob Christiaens	0478/70 01 04	jakob_christiaens@hotmail.com	Gent
Lena Nijman	0487/90 53 04	lena.nijman@gmail.com	Hageland-Zuiderkempen
Jens Vastmans	0474/022604	jensvastmans@live.be	Hoge Kempen
Simon Schowanek	0474/56 47 87	simon.schowanek@gmail.com	Klein-Brabant
Matthias Strubbe	0495/89 97 66	matthiasstrubbe@hotmail.com	Kortrijk
Natuurpunt Krabboen		croesrita@hotmail.com	Krabboen
Aaricia Ponnet	0472/46 04 76	aaricia.ponnet@gmail.com	Krekenland
Hanne Van Den Bosch	0498/70 62 03	hannevdbosch@gmail.com	Lage Kempen
Sander Bruylants	0485/65 12 77	sander.bruylants@hotmail.com	Land Van Aalst
Josima Quintelier	0478/72 84 65	josimaquintelier@hotmail.com	Leievallei
Helena Vanrespaille	0499/717146	helena.vanrespaille@gmail.com	Leuven
Lysander Fockaert	0472/71.04.32	lysanderfockaert@hotmail.com	Markvallei
Martijn Spaninx	0479 52 54 91	martijn.spaninx@skynet.be	Mechelen
Astrid Volders	0484/89 03 74	voldersastrid93@gmail.com	Midden-Limburg
Stijn Borny	0479/53 86 60	stijnborny@hotmail.com	Middenkust
Joren Deliaert	0470/87 08 73	joren.deliaert@gmail.com	Moervallei
Rik Puls	0496/04 13 99	pulsrik@hotmail.com	Neteland
Jenna Vergeynst	055/42 55 64	jennavergeynst@hotmail.com	Ninove-Geraardsbergen
Charlotte Van Cappellen	0497/70 35 85	charlottevancappellen@gmail.com	Noordwest-Brabant
Lauranne Mardulier	0494/940321	lauranne.mardulier@gmail.com	Oost-Brabant
Sofie Defour	0479/57 28 93	sofiedefour@gmail.com	Pajottenland
Stijn Baeten	0476/63 47 32	sportfreak555@hotmail.com	Pallieterland
Zoë De Corte	0476/06 11 13	decortezoe@gmail.com	Poekebeek
René Bondue	0498/69 49 25	renebondue4@hotmail.com	Roeselare
Lidy Agbeke	0475/31 03 91	lidy_jnm@hotmail.com	Scheldeland
Jef Hendrix	014/43 96 36	jefhendrix95@hotmail.com	Taxandria
Sofie Wahlen	0472/45 43 89	sofietje_w@hotmail.com	Vlaamse Ardennen
Laura Liekens	0489/42 51 64	lauraliekens@hotmail.com	Voorkempen
Ruben Meersman	0498/08 36 72	rmm636@hotmail.com	Waasland
Riene Bijmens	0474/104777	rienebijmens@hotmail.com	West-Limburg
Margaux Boeraeve	0486/88 91 45	margaux.boeraeve@gmail.com	Westland
Toon Huybrechts	0487/90 58 43	toon_huybrechts@hotmail.com	Zandland
Ellis De Mets	0494/75 72 12	ell.dm1@gmail.com	Zottegem
Eli Bijmens	0478/52 93 70	elibijmens@hotmail.com	Zuid-Limburg
Wietse Beckwé	0478/18 74 20	wietsebeckwe@hotmail.com	Zuidwest-Brabant
Tom De Turck	0472/30 11 94	turcketje@hotmail.com	Zuidwest-Brabant

